

Jydsk Akademisk Tarokklub

1949 - 2003

Stiftelsessted formentlig Århus Universitet.

Medlemmer: Hugo Jespersen, Generalsekretær
Poul Leth Espensen, Præsident
Søren Hjortshøj Jessen, Vicegeneralsekretær og
Paul Erik Lebech Rasmussen, Vicegeneralsekretær.

Indledningsvis spillede de 4 studerende på Århus Universitet mausel, men efter at Paul Erik Lebech, som en del af sin uddannelse havde gjort militærtjeneste som reservelæge, og stiftet bekendtskab med spillet tarok, blev det dette spil, der blev det foretrukne, og klubben blev stiftet den 1 marts 1949. Lebech var i besiddelse af et maskinskrevet kompendium på 60 sider, omhyggeligt udarbejdet af oberstløjtnant Hermansen: Lærebog i tarok, og Lebech håndplukkede de 3 bedst egnede på gangen til læsning af denne bibel og prøvespil. (Det maskinskrevne kompendium stammer nu ikke fra Hermansen men fra oberstløjtnant Borch, som skrev det i 1924 og genoptrykt af Vestre Landsdelskommandos Tarokklub i 2001).

I sin historie om J.A.T skriver Hugo Jespersen senere, at ”Den 1 oktober. 1948 dannede vi fire Jydsk Akademisk Tarokklub, som blev en skøn, spillemæssig enklave i den tids studenterliv, uden at det nogensinde blev glemt, at der naturligvis hører mange selskabelige forpligtelser med til at være medlem af så eksklusivt et foretagende.”

På et tidligt tidspunkt anskaffer J.A.T. sig en spilledragt til medlemmerne. Den består af grønt og gult tværstribede strikkede strømper og bluser til holdets medlemmer samt til deres damer. Strømperne fremstilles på Fyns Strømpefabrik, og er anskaffet af Helene Wiese, hvis far var direktør på denne fabrik. Hun bliver senere gift med Paul Erik Lebech (1953). Fabrikken omlagde produktionen i den periode, hvor der blev strikket strømper til J.A.T. Spilledragten er obligatorisk indtil 1973.

Fra 1 marts 1949 er resultaterne for det enkelte medlem opført i en lille sort kassebog, der udover de enkeltes resultater ikke indeholder mange oplysninger.

Der blev for hver spilleaften optalt antallet af

- sidste stik,
- ultimo pagat
- ultimo konge
- bagud pagat
- bagud konge
- nolo samt
- fejl under spillet.

Sidste indlæg i denne kassebog indeholder regnskab for en tur til Aalborg den 21 juni 1952.

Den 7 juli 1952 påbegyndes en ny bog til resultater for de enkelte spilleaftner.

Den 8 november 1952 mødes klubben kl. 1715 på værelse 27, hvor der spilles tarok til kl. 2000. Derefter er stemningen nok blevet lidt løssluppen, for senere (kl. 22.22) noteres: ”Undertegnede tarokkanere erklærer hermed, at vi efter nøje overvejelser agter at opløse de af os i årene 1951 – 52

indgåede ægteskaber, hvilket herved forkyndes for vore ægtefæller: Fru Ruth Jessen, Kirsten Jespersen, Nomi Leth Espensen. Undertegnede P.E.L.R erklærer herved at jeg i februar 1953 agter at indgå ægteskab med Helene Elina Wiese og forpligter mig hermed til at opløse ægteskabet senest 1 uge efter."

Reaktionen fra fruene følger straks efter: *"Vi tales ved i morgen tidlig kl. 7. – evt. hos Lrs. Tahle, I modsat fald en gang sort gryde i Rådhuscafeen. Ruth Jessen, født Knudsen"* og *"Jeg troede ærligt talt at et par stykker af jer var cand. Jur. og kendte til skilsmiselloven – der skal i længere tid ha' været en dyb og varig uoverensstemmelse! Har der været en sådan – hva'? Jeg spørger bare!! Jeg vil ikke!!"* Nomi Leth Espensen.

Den 3-4 juli 1954 tager J.A.T. på udflugt til Samsø for at fejre 5-års jubilæet. Bølgerne er åbenbart gået højt på denne tur, for den 9 juli 1954 anlægges Præsidenten Jessen en "Ankeprotokol for J.A.T." med ordene: *"Som Præsident åbner jeg spalterne for I mere eller mindre menige medlemmer og tillader jer saglig og tarokmæssig diskussion på de følgende sider."* Underskrevet Søren Jessen.

Ankeprotokollen benyttes ikke meget, og sidste indlæg er skrevet den 21 oktober 1955. Det slutter med ordene: *"For øjeblikket er vicepræsident Jessen ude af stand til at tage stilling til de foreliggende problemer. Han er – som det rammende er sagt – uden selvstændig mening om tarokkanere – kort sagt en Nullitet. Jeg er valgt."*

Den 6-8 oktober 1957 tager J.A.T. på særudflugt til Hamburg. Det bestemmes, at den spiller der den 5 oktober får færrest "Tout's" (formentlig Søren), skal give 8 cigaretter af dyreste kvalitet.

I 1959 idømmes Hugo Jespersen og Poul Leth Espensen en bøde på 5 kroner for at tage damer med i valget om klubbens interne anliggender.

Den 11 september 1964 kigger Poul Leth Espensen i næstsidste udspil i kopperne for at se, hver der er mest. Han vælger at ville ultimere Pagaten, og går bagud på den!

Den 2 oktober 1964 et bemærkelsesværdigt spil. Jesper har 9 tarokker med 21, 20 og pagat, fulde konger, fulde ruder, 3 billedkort i hjerter spar og klør. Han ultimerer spar konge, tælling 66!

Den 25 januar 1965 melder Søren Jessen 12 med 5 matadorer – og går bagud på Ruder Konge. Poul Leth Espensen melder 12 med 4 matadorer, kigger i begge kopper før han træffer sin beslutning. Han mindes om, at det kunne gå som sidste gang (den 11 september 1964, hvilket notat læses op for ham). Han ultimerer ikke, Hugo Jespersen får sidste stik på Klør knægt.

Den 24 maj 1965 melder Hugo Jespersen med sejrssikkert smil 11 med 3 matadorer, halvt i ruder mangler Damen. Han går bagud med en konge.

Den 24 september 1965 har Poul Leth Espensen i de første fire spil 1) 11 uden, 2) sprøjtefulde konger og 3) 11 med. Han opnår 2 bagud i de to 11 tarokmeldte spil og må betale for en glemt melding i det 3. spil.

Den 25 april 1967 melder Hugo Jespersen 11 med, går med Pagaten midt i spillet og går derefter bagud på en konge. Poul Leth Espensen ultimerer i samme spil sin konge.

Den 22 august 1969 melder Poul Leth Espensen 10 med 8 matadorer og ultimerer Pagaten. Hugo Jespersen melder samme aften 12 med 7 matadorer og ultimerer Klør Konge.

Den 22 september 1969 taber Søren Jessen 14,30 hvilket registreres som ny klubrekord.

Der berammes en udflugt til 19, 20 og 21 juni 1970. Udflugten går til Hotel Hvide Hus i Aalborg.

Den 29 december 1970 opnår Poul Leth Espensen – uden at tilsigte nolo – kun eet point. Søren Jessen kåres noget overraskende og usædvanligt som årets tarokaner.

Den 21 juni 1971 opnår Hugo Jespersen i alt 18,80 hvilket er ny rekord.

Herefter stopper noteringerne i Tarokbogen. Regnskabet fortsættes på løse ark.

Den 2 februar 1972 sætter Poul Leth Espensen en ny rekort ved at vinde 37,90. Han havde selvsagt hjemmebanefordel og af, at Søren Jessen måtte doble en kongekop på 7,70 som tidligere var blevet fordoblet af Hugo Jespersen.

Den 13 juni 1972 sker det for første gang i klubbens historie, at en spiller (Poul Leth Espensen) ultimerer, fordi modspilleren (Søren) i sidste spil kun sidder med Sciesen, der derefter døbes af mellemhånden (Poul) til klør, i hvilken farve han har kongen, der ultimeres.

Den 18 september 1972 sker det for første gang i klubbens historie, at der ikke forekommer ultimo i løbet af en spilleaften.

I november 1972 gennemføres en tarokudflugt til London, hvor anledningen benyttes til at foretage valg til Præsident, Vicepræsident og Generalsekretær. Valget gennemføres i det ærværdige engelske Underhus, hvorunder de fire medlemmer, efter gentagne henstillinger om at dæmpe sig, blev udvist, fordi de støjede for meget. Resultatet af valget: Præsident: Poul Leth Espensen, Vicepræsident: Søren Jessen og Generalsekretær: Hugo Jespersen.

Den 11 november 1972 gentages situationen fra 13 juni 1972, hvor Søren Jessen kun har Sciesen som sidste kort og skal spille ud. Hugo Jespersen i mellemhånd døber den klør og ultimerer kongen.

I 1973 besluttet det på første spilleaften at fastsætte kontingentet til 5 kr. pr spilleaften og at forhøje spilletaksterne med 25 %.

Den 24 august 1973 begår Hugo Jespersen en alvorlig fejl ved at lægge tarok 21 i skatten. (han lægger sig fri). Dette er ikke i overensstemmelse med Hermansen. Efter anmodning fra Præsidiat udtrykker Præsidenten udtryk for dyb beklagelse af, at to af hans medlemmer efter 26 års spil har afsløret total ukendskab til elementære spilleregler. Sidste punkt er efter Præsidentens diktat tilført protokollen.

Fra 19 marts 1973 ophæves pligten til at bære de grøn/gule sokker på ordinære spilleaftner.

Den 12 august 1974 sættes klubrekord, idet Poul Leth Espensen taber 34, 95 kr.

Den 15 august 1974 sættes en ny klubrekord, idet Hugo Jespersen ud af 22 spil har i alt 12 spil med meldinger.

Den 26 februar 1975 forekommer et usædvanligt spil. Søren Jessen ultimerer Ruder Konge, og det er det eneste stik, som han får i spillet. Søren erkender, at han ikke havde opdaget, at han ikke havde fået nogle stik, før han fik sidste stik.

Den 10 april 1975 melder Søren Jessen som kortgiver den højeste melding i klubbens historie. 16 med (!), og han ultimerer.

Den 9 februar 1976 opnår Søren Jessen 64 points i tælling. (Efter en melding på 12 med 5 matadorer. Han nøjes dog med at få sidste stik).

Den 26 marts 1976 finder Poul Leth Espensen anledning til at skrive til: ”De såkaldte tarokkanere: Tal til eftertanke”: *”På blot 3 spilleaftner har dygtigste spiller øget afstand til dårligste spiller med nøjagtigt 100 p og til næstdårligste spiller med 98 p. Med venlig hilsen MESTERTAROKKANEREN.”*

Dette følges op 2 dage senere med en hilsen til ”De dårlige spillere”: *”Ultimostatistik. På blot 3 spilleaftner har dygtigste spiller opnået 50% flere ultimoer end de to dårligste spillere tilsammen. Med venlig hilsen ULTIMOKEJSEREN.”*

Og dagen efter til ”de trætte gamle mænd”: *”Noget om ultimofrekvens. På blot 3 spilleaftner har den dygtigste spiller opnået en hidtil uhørt og imponerende ultimofrekvens på ca. det dobbelte af de to dårligste spilleres sammenlagte frekvens. Med venlig hilsen THE GREATEST.”*

Dette er i virkeligheden de først af en lang række morsomme, grove, selvforherligende og til tider injurierende skriftlige brevvekslinger, hvor ingen holder sig tilbage, men de mest ihærdige viser sig at være Hugo Jespersen og Poul Leth Espensen..

Den 8 maj 1976 vælges der på Drakenbergs Kælder en ny Præsident. Valgt bliver Hugo Jespersen, der herefter beklæder stillingen som Generalsekretær og Præsident i klubben.

Fra 6 til 8 maj 1977 afholder J.A.T. under præsident Søren Jessens ledelse en udflugt til Warszawa.

Den 23 maj 1977 sættes en ny rekord i J.A.T., idet omsætningen kun er på 30 point som Søren Jessen tabte. 15 point til Hugo Jespersen og 15 points til Poul Leth Espensen.

18 august 1977 tildeles Poul Leth Espensen en alvorlig advarsel for at ”sukke” vejledende under spillet.

19 december 1977 kåres Poul Leth Espensen til Årets Tarokspiller 1977 og der foretages medalje-overrækkelse. Det vedtages at forhøje taksterne med 25% og fastsætte gebyret til 10 kr.

Den 27 januar 1978 sættes formentlig klubrekord, idet Poul Leth Espensen må erlægge 36,20 kr. for spil samt 10 kr. i gebyr. Altså i alt 46,20 kr. for at være med denne aften.

Den 19 december 1978 vinder Hugo Jespersen årets kamp og der foretages en præmieoverrækkelse.

Den 20 december 1978 sender Poul Leth Espensen følgende telegram til Hr. Præsident Søren Jessen: *”Tarokgeniet takker for pointene og giver samtid udtryk for den dybeste medfølelse overfor sæsonens store taber. Poul”*

Han modtager samme dag svar fra Præsidenten der skriver: *”Att. Hr. næstbedste spiller P. Leth Espensen.” ”Det glæder mig at du har overvundet dit helt åbenbare mindreværds kompleks udi tarok. Vid at du ikke får noget at takke for i 1979. Præsidenten”*

Den 28 december 1978 skriver Hugo Jespersen til ”Medlemmer m. v. samt pressemeddelelse”. Han skriver blandt andet: *”En analyse af turneringsresultatet dokumenterer beklageligvis den antagelse, at de dårligst placerede spillere allerede på et tidligt tidspunkt er sunket hen i en stemning af mismod og opgivelse. Idet der næppe nogensinde tidligere i klubbens mangeårige historie har været så stor pointforskel mellem turneringens vinder og samtlige pladser derefter. En yderligere analyse af turneringen, der har omfattet ikke mindre end 475 spil giver anledning til at hæfte sig ved følgende usædvanlige forhold:*

Søren har ingen bagud konge i hele turneringen.

Turneringens nummer 2, Poul, har åbenbart gennemført en såkaldt ”Lykkeridder turnering, idet han er gået bagud ikke mindre end 22 gange.

Turneringens vinder, Jesper, har henholdsvis 230 og 231 points mere end nr. 2 og 3, til trods for, at han sammenlagt har haft færrest tarokker.

Med håbet om, at senilitetens tåger dog sporadisk må lette hos de dårligst placerede spillere i den kommende turnering, ønsker generalsekretæren hermed et godt nytår.”

Den 3 januar 1979 skriver Poul Leth Espensen til generalsekretæren for Jydsk Akademisk Tarokklub: Han skriver blandt andet:

”Med tak har jeg modtaget generalsekretærens nytårshilsen samt statistik for 1978-turneringen.

Indledningsvis vil jeg gengælde de gode ønsker for det nye tarokår. Generalsekretæren vil i særlig grad få brug herfor. De mere subjektive betragtninger i generalsekretærens nytårshilsen savner i den grad støtte i det statistiske materiale, at jeg ganske skal lade dem ligge. De seneste spilleaftner har med al tydelighed dokumenteret, at jeg også i 1978 har hævdet min position som klubbens bedste spiller. Ved sæsonens start satte jeg mig følgende to mål, således som det vil være de aktive spillere kendt:

At slutte sæsonen på en 2. plads.

At gennemføre turneringen med højeste ultimofrekvens.

Og hvordan er de så gået?

Ad 1: Med henblik på at bevare spændingen længst muligt indrømmede jeg Søren et forspring på ca. 100 points, før de to sidste spilleaftner skulle afvikles, hvorefter jeg med usvigelig sikkerhed og sans for timing passerede ham i et af de sidste spil på sidste spilleaften. Herefter var den tilstræbte placering opnået.

Ad 2: Da det er ubestridt, at ultimofrekvensen er det eneste sikre kriterium for spillestyrke, var det mig en stor skuffelse at læse statistikens rubrum på dette punkt udvisende, at jeg i 1978 ikke i lighed med tidligere år lå i spidsen.

Oplysningen var så overraskende og nedslående – også for min familie – at jeg fandt det påkrævet at foretage en kontrolberegning.

I generalsekretærens statistik er min ultimofrekvens ”beregnet” til 27,21.

Den samme statistik viser, at jeg har haft 40 ultimoer og 112 antal meldinger. Min ultimofrekvens udgør således korrekt beregnet 35,71. Herefter har jeg også i 1978 placeret mig som sikker vinder med en overvægt i ultimofrekvens på ca. 20%, idet nr. 2 (J.) alene har opnået 29,22. Det er naturligvis særdeles beklageligt, at generalsekretæren ved den vigtigste udregning i det samlede statistiske materiale begår en simpel udregningsfejl. Selv om denne bringer ham på førstepladsen i henseende til ultimofrekvens og trods tidligere konstaterede forhold, som har nødvendiggjort en tilføjelse til vore vedtægter (”plus Jesper” i bestemmelsen om, at Tarok er et spil for gentlemen), tror jeg, at der er tale om en undskyldelig menneskelig fejl. Jeg vil derfor afstå fra at kræve en dyberegående revision af statistikken – også af den grund, at den måske kunne resultere i, at den samlede placering blev fremrykket til min fordel, hvilket ville ødelægge kongruensen mellem førnævnte målsætning og det realiserede resultat.

Konkluderende kan jeg fastslå, at ligesom Skive fortsat har årets hest – den gyldne ”Tarok” – har Tarokken ligesåvel årets mester i gulddrenge fra Skive!

PS. Ligegyldende er tilstillet samtlige medlemmer i klubben, dagspressen, ombudsmanden og forbrugerrådet.”

29 september 1979 spilles i Bad Segeberg på "Intermar". I et af spillene får Hugo Jespersen kun 1 tarok (Squisen). Senere besøges en Roulette i Travemünde, hvor resultatet blev, at de tre faste spillere hver tabte 70 DM (af klubbens penge), mens Paul Erik Lebech vandt 618 DM.

12 december spilles for sidste gang i 1979. Hugo Jespersen vinder årets turnering.

3 januar startes sæsonen i 1980.

Den 6 februar 1980 ultimerer Poul Leth Espensen spar konge, selv om han kun har 3 tarokker.

Den 19 april 1980 gennemføres en særturering i "Bismarkklumpen", hvor Hugo Jespersen vinder.

Den 12 august 1980 melder Søren Jessen 11 med 6 matadorer, men får ikke engang sidste stik!

Fra 18 september 1980 forhøjes gebyret til 20 kroner.

Fra 30 september 1980 forhøjes jeton taksten til 5 x enheden.

16 december 1980 sidste spilleaften i 1980. Hugo Jespersen kåres som årets vinder.

Den 23 december 1980 skriver Generalsekretær Hugo Jespersen i til medlemmerne: Han skriver blandt andet: *"Jesper på en sikker førsteplads, Poul og Søren i indædt, indbyrdes kamp om at undgå sidstepladsen og den fæle medalje, hvis ordlyd de burde kende så godt, men næppe har lært noget af... Det der for generalsekretæren (Jesper) giver anledning til de negative svingninger er, at Jesper i tarokmæssig henseende i turneringssammenhæng, er så absolut i særklasse, flere hundrede points foran nr. 2, en plads han sikrede sig allerede på årets første spilleaften og derefter fortsat og massivt har konsolideret gennem resten af turneringen. For ham er turneringen uden den vitale spænding, som er så fascinerende i al konkurrencesport, og generalsekretæren vil nøje overveje, om klubben ikke nødvendigvis må søge kontakt med nye, friske hjerner der kan oplæres til tarokspil i samme plan som han befinder sig på. Generalsekretæren vil derfor overveje en henvendelse til eksempelvis skakspillerne Korchnoi, Bent Larsen, Bobby Fischer og evt. andre om oplæring i tarok med henblik på indtræden i en superliga sammen med Jesper, og en deklassering af Søren og Poul til fremtidigt at spille andespil i Lager- og Pakhusarbejdernes eller Bryggeriarbejdernes fagforening... Klubbens udenbys spiller, Lebech, overlægen, får naturligvis tilsendt eksemplarer af statistikken. Et godt nytårs initiativ for Søren og Poul ville måske være at tage en konsultation med overlægen og gennemførelse af en hjerne-transplantation som en sidste udvej for forbedring af den spillemæssige standard." Brevet slutter med et P.S. : "Der er netop til generalsekretæren indløbet besked om, at Jesper, der har overvejet en fristende, professionel kontrakt på "The Sands" i Las Vegas, har givet tilsagn til J.A.T. om, at han godt vil tage et år mere med Søren og Poul (Danmarks svar på Gøg og Gokke), og at han i særlig grad vil lægge vægt på at lære dem grundspillet i tarok og prøve at være dem behjælpelig med råd og vejledning på højere niveau. Så må der da alligevel kunne blive en god jul i alle tarokhjemmene".*

Den 30 december 1980 skriver Søren Jessen en nytårshilsen til Generalsekretær Hugo Jespersen. Han skriver blandt andet: *"Dine nytårshilsner bliver værre og værre for hvert år der går. Din selvoptagethed som Tarokkaner er på tryk værre end når du på spilleaftnerne starter og slutter med at læse stillingen højt for dig selv. Tydelig i såvel skrift som tale svarer du til dit fødselsstjernetegn "Krebsen". Følsom men uberegnelig. Optræder altid groft og diktatorisk for at dække over et blødt indre. Glemmer aldrig hvis man sårer hans forfængelighed... 1981 vil blive et godt år for mig og jeg er ikke i tvivl om, at når du næste gang arrangerer udflugt er jeg på mindst andenpladsen. Væddemål indgås gerne herom. Da jeg aldrig taber i rafling bliver det også i 1981 en billig udflugt... Jeg glæder mig til 1981*

turneringen og vil som Goethe lader udtale i "Den unge Werthers lidelser": *Ich bleibe treu und sicher in meiner Haltung-für 1981*".

Den 10 december 1981 sæsonens sidste spilleaften. Årets placering er Hugo Jespersen (1), Søren Jessen (2) Poul Leth Espensen(3).

Den 22 december 1981 skriver Generalsekretær Hugo Jespersen til medlemmerne: Han skriver blandt andet: *"Til trods for, at Jesper havde færre tarokker end de andre, vandt han også denne turnering med en helt ekstraordinær styrke, der næppe er set tidligere i Tarokklubbens historie, med mere end dobbelt så mange points som nummer 3 og sidst. Poul...Præsidenten (Lehbech??) har ved årsskiftet indstiftet er meget smuk vandrepræmie, der vil cirkulere til 1990, hvorefter den 1. januar 1991 vil blive tildelt den spiller, som har vundet den flest gange, til arv og eje. Den glæder jeg mig meget til... Ved generalsekretærens gennemgang af det righoldige kildemateriale, som Jydsk Akademisk Tarokklub disponerer over, ligger det nu helt klart, at Jesper er den mand i hele verden, der har vundet flest tarokturneringer, hvorfor denne enestående præstation vil blive søgt optaget i Guinness's internationale rekordbog."*

Den 4 januar 1982 skriver Søren Jessen til medlemmerne. Han skriver blandt andet: *"Med min nye stil – det kontante, iderige, målsøgende og effektive spil nåede jeg præcis den placering, som jeg spåede ved nytårsskiftet 1980/81. Jeg vil minde jer om vort væddemål den første spilleaften i 1981 om min placering når 1981 var slut. Jeg blev nummer 2...1. pladsen er nået inden udgangen af 1982, og jeg tror ikke modspillet vil forhindre det. TAROK fra Skive led en krank skæbne i januar 1981 og det var i samme måned Poul stegede agterud med sin Nova-T orden model 160. Og her bliver han stående i 1982. Jesper bliver mere og mere hovmodig, så han kokser garanteret ud meget snart i 1982. Alt i alt vil også 1982 blive et godt år for mig... Og så skal vi have en ny præsident der igen kan samle os til kulturelle udflugter. Alene hans hovne og selvtilfredse facon i såvel skrift som tale berettiger ham ikke til denne hæderspost. Verdenshistorien viser, at når ledere både lider af storhedsvanvid og er ineffektiv vender folket sig altid imod ham. Her vil jeg straks i det nye år tage initiativ til nyt valg. Altså tænk allerede nu på nyt præsidentemne, men glem ikke de mange aktiviteter, der fandt sted, da jeg var præsident. Da var der masser af fester, udflugter, ordner til damerne for blot at nævne nogle ganske få af aktiviteterne". Søren Jessen slutter: "Jeg ønsker jer alle held og lykke i det nye år. I vil få brug herfor."*

Ved nytåret 1981 skriver Poul Leth Espensen til medlemmerne. Han skriver blandt andet: *"Generalsekretæren har tillagt sig en journalistisk form og tone, der bedre hører hjemme i boulevardpressen end i en akademisk forening og – for at blive i hans egne maritime vendinger – gør brug af et sprog, som en bolværksmatros ikke ville anvende anno 1980. Jeg betvivler, at selv Preben Møller Hansen, med hvem generalsekretæren har umiskendelige lighedstræk, ville bevæge sig ned på et så lavt plan. Generalsekretæren har i hvert fald ikke kigget i manuskripterne til statsministerens nytårstale, som blandt andet indeholdt bemærkningen "Vi skal ikke skubbe til hinanden", eller til dronningens nytårstale, der helt rigtig fastslog "70'erne ligger bag os, og nu gælder det 80'erne", og ifølge sagkyndige begynder det nye decennium den 1 januar 1981... Generalsekretæren kan trygt fortsætte sine overvejelser om at indlemme Jesper (dansk udgave af Amin eller Ayjatollaen) i den såkaldte superliga, der tilsyneladende skal bestå af spillere, der – ødelagt at overdreven nydelse af alkohol og kvinder – i flere år har været på retur og forlængst har passeret deres glansperiode. Jesper vil der være inter pares (blandt ligemænd) – alle lidende af "dementia"... Desværre kan klubbens ekspræsident, der som bekendt er specialist i gynækologi og obstetrik, ikke yde Jesper bistand i dette*

sygdomstilfælde...Endvidere har jeg modtaget en nytårshilsen fra klubbens suverænt dårligste spiller. Den fremtrådte som afsendt fra en næringsdrivende i Åbyhøj ved Århus. Ved første øjekast var jeg tilbøjelig til at bortkaste den ulæst i lighed med den skæbne, der overgår de fleste firmahilsner. Havde jeg dog blot fulgt min første indskydelse. Indholdet var værre end antaget og viste med al ønskelig tydelighed, at Søren fortsat intet har forstået af tarokspillets formål og til evig tid forbliver den tro medaljebærer...Det må tilrådes den evige treer at studere Hermansens lærebog i Tarok fremfor at læse horoskoper i diverse dameblade og "Krebsens Vendekreds". Per aspera ad astra. Selv et nok så intenst studium vil dog ikke føre Søren Klump's spil til de astronomiske højder, der præger mit spil og som vil bevirke, at førstepladsen i 1981-turneringen på ny vil tilfalde Tarokkens gulddreng eller ----- stjernespilleren Poul".

Omkring årsskiftet 1981/1982 skriver Søren Jessen til medlemmerne. Han skriver blandt andet: *"Vel blev 1982 ikke resultatmæssigt som ventet, men jeg kan jo ikke hvert år lave hattrick eller andre olympiske rekorder, som selv for jer er uopnåeligt. Men vi er alle enige om at med min noble Hermanske spillestil – den kontante. Fantasifulde og pågående – hører jeg altid hjemme blandt de førende. 1982 var undtagelsen. Til Poul: Lad 1983 blive et samarbejds år. Som statsministeren siger "kend dit ansvar, spil ikke på dine egne snævre særinteresser", og lad ham (Jesper) få en dukkert".*

Den 4 januar 1982 skriver Poul Leth Espensen til generalsekretæren (Hugo Jespersen). Han skriver blandt andet: *"Trods underfrankering er det nu langt om længe lykkedes mig at komme i besiddelse af generalsekretærens før julehøjtiden udsendte statistiske materiale for 1981-turneringen. Mine descendenter var selvsagt dybt skuffede over, at de ikke på sædvanlig vis kunne glæde sig over faderens bedrifter på Tarokområdet. Igennem talrige år har jeg kunnet notere mig for bedste ultimo frekvens, som efter mit skøn er det afgørende kriterium for den sande Tarokmester. Dette synspunkt har mine medspillere ikke accepteret. Ved indgangen til 1981 besluttede jeg derfor at reducere mit ambitionsniveau til mine medspilleres – og satsede i 1981-turneringen på at opnå sidste stik flest gange. Dette mål blev til fulde opnået, idet statistikken klart viser, at trods et såre lavt antal tarokker – ca. 100 færre end Søren – kom jeg på en sikker førsteplads. Det skal erkendes, at jeg i hele sæsonen havde 7 tarokker flere end Jesper, men jeg har til gengæld også taget sidste stik hjem 7 gange oftere end han. Helt imponerende resultat".*

Den 25 maj 1982 melder Poul Leth Espensen 14 med fire matadorer og har en pisk på 7 ruder. Rekord i klubbens historie. I øvrigt glemte han at tømme koppen og idømmes en bøde.

Den 21 december 1982 skriver Generalsekretæren til medlemmerne. Han skriver blandt andet: *"Gennem snart en menneskealder har generalsekretæren, på sædvanlig beskeden vis, måttet fortælle, at Jesper blev vinder. Det blev han også i 1982 turneringen. De to hønsestrikkere, Poul og Søren, sloges som sædvanligt om at undgå sidstepladsen. En lille variation var der dog denne gang, idet Poul overlod jumbopladsen til Søren. Men som speedway køreren Ole Olsen siger: Det er kun guld det tæller... På trods af Søren's evindelige rejser til andre skandinaviske lande for at knuse små listefabrikanter og Pouls talrige ophold på d'Angleterre, i Rom og Fuglsø for at spise med kniv og gaffel sammen med diverse prokuratorvenner, er det dog blevet til 21 spilleaftner. Men ingen udflugter har der været i 1982. Præsidenten (Lebech) har ikke haft tid til at gøre noget dom helst for klubben, fordi han skulle skyde vilde/tamme dyr i Vestjylland og skrive sexbøger i København. Præsidenten bør væltes".*

Den 14 april 1983 tildeles Poul Leth Espensen en mild irettesættelse for at sinke spillet i anledning af, at han kl. 22,48.30 fik meddelelse om, at han var blevet bedstefar til 2 tvillinger. Han vil i

gentagelsestilfælde få en advarsel.

Fra 23 til 25 september 1983 gennemføres en Mallorca turnering. Søren Jessen vælges til ny Præsident.

Den 23 december 1983 skriver Generalsekretæren til klubbens medlemmer. Han skriver blandt andet: *"Kvalitativt som kvantitativt har året 1983 været er frodigt år for J.A.T., såvel organisatorisk som spillemæssigt. Bogstavelig talt i fodenden af Chopins sengebund i Valdemosa, Mallorca, blev Søren efter kampvalg valgt til ny præsident for klubben. Efter en blændende fremstilling af de aktiviteter, initiativer og konstruktive ideer han havde efter sin valgtale åbenbart havde på bedding, forventer klubbens øvrige medlemmer, at et sandt nirvana vil dukke op i det nye år. Det skal for en ordens skyld bemærkes, at den anden præsidentkandidat, Poul, fik én stemme. Mindet om hans tidligere præsidentperiode i 70'erne står åbenbart endnu klart hos de øvrige medlemmer som den golde, ideforladte og uinspirerede tid, hvor han helt klart tilsyneladende kun var præsident af navn... For første gang i klubbens historie har en spiller vundet "The tripple", altså 3 samtlige 3 turneringer. Jesper, også kaldet tarokkens Bob Beamund, har dermed spillet sig ind i år 2000, til en så eksorbitant, fremragende standard, som klubbens nye aktive præsident formentlig vil søge optaget i Guinness Rekordernes bog. Selv under fremmede himmelstrøg har Jesper under tillige vanskelige klimatiske forhold med frygtindgydende overblik, timing af sit spil, i fysisk og psykisk balance på toppen af sin formkurve gjort de andre deltagere i turneringen til blot kortholdere".*

Den 4 januar 1984 skriver præsident Søren Jessen til sine medlemmer. Han skriver blandt andet: *"Da Chopin havde skrevet Regnvejrspæludiet og Polonæsen i C-dur opus 40, blev han syg og led af "tæring". Hans værelse blev forlangt omkalket, og hans seng brændt – men man satte hans sengebund udenfor. Hermed den historiske baggrund for valget af den rette mand på det rette tidspunkt til denne høje hæderspost. Min spillestyrke i 1983 fremgår klart af min næsten 1. plads. At jeg med så få tarokker har markeret mig så stærkt har sin naturlige forklaring i min offensive, festlige og effektive spillestil...I har fået en stærk præsident – også spillemæssigt, og det må fryde den afgående præsident at vide embedet i rette hænder. Jeg vil henstille, at netto-ultimo-frekvensen fremover indføres i statistikken. De almindelige ultimoer- og bagud- frekvenser opretholdes af hensyn til Poul Sidstemand. Så kan han da finde et punkt, hvor han er nummer et... Generalsekretærens ubeskedne og hovne hyldest til sig selv er uudholdelig – og samtidig en udfordring til kamp i 1984. Poul vil kære sit solo-løb, så ham behøver jeg ikke at frygte. Jeg kan derfor koncentrere mig om at få dig fjernet fra 1. pladsen."*

Den 15 februar 1984 kan Poul Leth Espensen melde 12 tarokker med 3 matadorer, halvt i ruder og sprøjte i hjerter. I alt 50 points fra hver modspiller. Højeste melding i J.A.T. historie. (Han får sidste stik, men ingen ultimo.)

Den 16 april 1984 ulitmerer Poul Leth Espensen 3 gange i træk. (1 pagatultimo og 2 kongeultimo).

Den 7 august 1984 melder Poul Leth Espensen 11 med og Hugo Jespersen melder 10 uden. Søren Jessen spiller Nolo.

Den 19 december 1984, sidste spilleaften i året. Placering Nr. 1: Hugo Jespersen, Nr. 2. Søren Jessen og Nr. 3. Poul Leth Espensen.

Den 23 december 1984 skriver generalsekretæren (Hugo Jespersen) til sine medlemmer. Han skriver blandt andet: *"Spillemæssigt vil 1984 blive husket som Pouls og Sørenns massive deroute. Ved årets begyndelse forkyndte de frejdigt og optimistisk, såvel mundtligt som skriftligt, at nu skulle Jespers årelange dominans på taroktronen brydes ved samarbejde med det eneste formål at spille imod ham.*

Statistikken viser, hvad der kom ud af det. På ny rekord til denne eksorbitant fremragende tarokspiller, der dermed har hævet sit spil til en kunstart. Efter generalsekretærens mening minder situationen om oksehakkerens samarbejde i naturen med visse større hovdyr, f. eks. næsehornet, hvor fuglen (oksehakkeren) æder næsehornets hudparasitter. Oksehakkeren (Poul) bliver mæt og næsehornet (Søren) bliver holdt ren og sund. Deres samarbejde blev imidlertid ikke den tilsigtede mutualistiske symbiose. Forblændede af kooperativt initiativ blev de begge ædt af den store stærke løve (Jesper).

Den 25 december 1984 skriver Poul Leth Espensen til klubbens medlemmer. Han skriver blandt andet: ”Det var mit mål for sæsonen 1984 at indtjene flest mulige midler i dansk og udenlandsk valuta til klubkassen til anvendelse under de mange udflugter, som præsidentkandidaten stillede i udsigt. Statistikken viser, at dette mål blev opnået, og jeg sluttede med et score på ca. 150% højere end nummer 3 – Jesper. Ædelmodigt vil jeg undlade at søge tilbagebetaling af dette gevinstbeløb, selv om det forekommer mig yderst betænkeligt, at klubbens tre gamle mænd tilsyneladende vil anvende klubmidlerne helt i strid med klubvedtægterne til gensidige donationer ved ligegyldige mærkepæle i stedet for til klubudflugter. På kort sigt er det bydende nødvendigt, at vi får valgt en ny præsident, som har visioner, intellekt, vilje, kraft og evne til at bringe fornyelse i klubben og dens arrangementer... Uanset om klubbens medlemmer anlægger en kort- eller langsigtet betragtning, ses det tydeligt, at emotionelle betæneligheder ved at vælge klubbens stærkeste spiller til præsident nu må overvindes, og jeg er villig til at lade mig kære til præsident. Andre emner forefindes ikke... Årets spillemæssige højdepunkt var den store Risskov-turnering i december måned, hvor det var lykkedes eneste gang i 1984 at samle samtlige klubbens medlemmer, og ved hvilken lejlighed alle spillernes formkurve efter den lange sæson toppede. Alle spillerne ydede det optimale, og på forhånd var der knyttet betydelig interesse til udfaldet af denne turnering- Tarokkens olympiade i 1984. Spændingen holdt sig desværre kun i de første runder, hvorefter tarokkens gulddreng – Poul – lagde sig i spidsen og med eminent – af nogle benævnt sublimt – tarokspil befæstede han støt denne førerposition for at slutte med et pointtal, der oversteg de øvrige tre spilleres samlede points antal. En så overvældende sejr er utvivlsomt ikke tidligere vundet i J.A.T.’s historie, hvori den vil indgå som ”Risskov-massakren”. Indhøstede erfaringer fra denne turnering sammenholdt med udfaldet af den trivielle årsturnering har i øvrigt tydeliggjort for mig, at jeg må opgive det af generalsekretæren omtalte samarbejde med Søren. Fra min side var det ment som et smukt og uselvisk forsøg på at højne Sørens spilleniveau i 1984. Desværre må jeg konstatere, at intentionerne ikke blev opfyldt, og at min velmente hjælpeaktion overfor Søren kostede mig mange points. Jeg nødsages derfor til i 1985 udelukkende at spille min egen chance og lægge enhver altruisme på hylden, selv om denne spillestil er i strid med min natur. Konsekvensen vil være, at jeg ultimo 1985 - via talrige ultimoer – vil ligge på en suveræn førsteplads med et pointtal, der vil overstige 500. Den såkaldte store stærke løve (Jesper) vil falde ned som et lam... Hermed ønskes alle klubbens medlemmer, tarokdamerne og afkom et glædeligt nyt tarokår, der vil gå over i tarokkanalerne som ”Poul Gulddrengs år.”

I januar 1985 skriver Poul Leth Espensen til klubbens medlemmer. Han skriver blandt andet: ”På årets første arbejdsdag ... vil jeg anerkende modtagelsen af generalsekretærens såkaldte ”statistik” og ”beretning”. Førstnævnte viser, at det endnu engang lykkedes mig at placere mig på en fornem førsteplads med opnåelse af ikke mindre end 23 kongeultimoer. (En ultimofrekvens på 35,92 %). Som alle ved, er højdepunktet i ethvert Tarokspil at ultimere en konge. De øvrige statistiske oplysninger er jo kun omsvøb og fyld... En tilsvarende høj frekvens er aldrig tidligere opnået i klubbens historie af de øvrige spillere. Skal præsidenten søge noget optaget i Guinness Rekordernes bog, kan alene denne frekvens komme på tale med en samtidig omtale af, at denne eminente tarokbegavelse i 1979 opnåede

en frekvens på 44,55%...Det øvrige indhold i "beretningen" er på et så lavt niveau – præget af at skjalden er identisk med Tarokkens stormund – at de unddrager sig seriøse kommentarer. Galningens selvovervurderinger har nået så eksorbitante højder, at man ned største bekymring kan befrygte hans psykiske nedtur og reaktionerne, når han i 1985 stedse vil være medaljen med den manende indskrift: Maadehold er det gode Tarokspils Kjende."

Den 2 januar 1985 skriver præsident Søren Jessen til medlemmerne. Han skriver blandt andet: *"Statistikken for 1984 er interessant bogholderi – som vi burde takke generalsekretæren for, hvis vi ikke samtidig får alle hans navlebeskuende betragtninger. Disse betragtninger samt nogle Zoologiske fantasier fra 2.mellem i Vejle folkeskole kommer heldigvis som bilag, så det går skråt ned...Men den viser også med tydelighed at I har en præsident som også er spillemæssig stærk. Når jeg har de færreste tarokker, færreste tarokker pr. spil, laveste ultimofrekvens og laveste antal bagud'er så er det en personlig tilfredsstillelse at opnå en så fin 2. plads – der skal både styrke og dristighed til med så dårlige kort at få en så fin placering. Det glæder mig, at Poul Sidstemand vil fortsætte sit solo-løb – så er 3. pladsen besat. Jeg kan herefter notere kun en modstander – og det er en overkommelig opgave.*

Den 29 april 1985 ultimerer Søren Jessen i de tre første spil. (2 pagatultimo og 1 kongeultimo).

Den 8 juni 1985 befinder Søren Jessen sig i Spielbank Hamburg, idet han besidder et "Gästetages-karte". Det formodes, at han var ledsaget af J.A.T.'s øvrige medlemmer. Der ikke noget sted skrevet om denne begivenhed, men at der har været en udflugt fremgår af senere korrespondance.

Den 17 juni 1985 skriver Poul Leth Espensen et brev til præsident Paul Erik Lebech en for J.A.T lidt usædvanlig skrivelse, idet det drejer sig om en faktuel sag. Han skriver blandt andet: *"Under seneste tarokudflugt fremsatte præsidenten – endog i egenskab af medlem af retslægerådet – dristige og forkerte påstande om retslægerådets kompetence bl. a. i relation til lægeloven...Præsidenten vil heraf (den vedlagte dokumentation) med al ønskelig tydelighed kunne se, at det er de ordinære domstole, der afgør disse sager om overtrædelse af lægeloven, og at retslægerådet på ingen måde – som hævdet – er den "øverste myndighed". Væddemålet – af præsidenten fastsat til kr. 5.000,00 – giver jeg personlig afkald på, men jeg går ud fra, at indbetaling snarest sker til Tarokkassen. Beløbet kan passende være basiskapital for næste Tarokudflugt. Selv om det er med største ulyst, anser jeg det for bydende nødvendigt at tilstille de menige medlemmer kopi af nærværende brev og det medfølgende materiale, således at disse bliver bekendt med præsidentens uvidenhed ikke blot indenfor Tarok".*

Den 3 juli svarer præsident Paul Erik Lebech på ovenstående. Han skriver blandt andet: *"Tak for den fremsendte skrivelse om lægesagen, som jeg med stor interesse har læst, men det bekymrer mig, at en ellers tilsyneladende anerkendt jurist har et så ringe kendskab til Sundhedsstyrelsen og Retslægerådets kompetence, når det drejer sig om "lægefejl"...Som du ser, kan Retslægerådets lægelige skøn ikke ændres, og det var det, vi diskuterede. De 10.000 kr. vil jeg ikke kræve af dig, da jeg ikke ønsker, at økonomiske problemer skal komme oveni dit forsmædelige valgnederlag i Vesttyskland, men du kan trøste dig med, at det gik Carter på samme måde. Jeg er af hele folket valgt til præsident i Vesttyskland og for Jydsk Akademisk Tarokklub."*

Den 20 august 1985 pålægges det Poul Leth Espensen at bære den fra Den von Libauske Tarokorden donerede orden på næste spilleaften. I modsat fald tildes han en bøde på 30 kr.

Den 28 august 1985 tildes Poul Leth Espensen en bøde på 30 kr. Poul Agter at betale under protest. Ved flertals beslutning (Hugo Jespersen og Søren Jessen) bestemmes, at Poul nu skal betales 50 kr. hvis han ikke bærer båndet ved spillets begyndelse.

Den 14 oktober betaler Poul Leth Espensen 30 kr. til fuld og endelig afgørelse i sagen.

Den 22 december 1985 skriver generalsekretæren (Hugo Jespersen) til J.A.T.'s medlemmer og især deres familier. Han skriver: *"Den årlige resultatliste med dertil hørende statistiske oplysninger fra generalsekretæren kan beklageligvis ikke udsendes for 1985. Den efterhånden ældgamle tradition er brudt og må efterlade en fornemmelse, der minder om et hjem ved juletid uden Blæksprutten.*

Ved et gangsteragtigt kup ikklædt demokratiets lasede pjalter har Poul og Søren ved en såkaldt flertalsbeslutning majoriseret igennem, at sæsonen 1985 ikke er afsluttet, men ekstraordinært skal forlænges på ubestemt tid.

Klubbens præsident for vesttyske anliggender, Lebech, har naturligvis krav på at få at vide, hvad der er årsagen hertil, ligesom det må formodes, at medlemmernes ægtefæller, børn, svigerbørn og børnebørn vil undre sig over det brud på hævdvunden tradition, der nu er sket.

Uden at kunne sætte nøjagtige tal på den øjeblikkelige stilling i den løbende turnering – selv tarokkufferten med regnskaber m.v. er forholdt generalsekretæren – kan jeg dog fastslå følgende kendsgerninger: Søren er ikke nr. 1 og Poul ikke nr. 3, Jesper ikke nr. 2, hvilket Søren heller ikke er, Poul er som Søren ikke nr. 1, og Jesper er heller ikke nr. 3.

Klubmedlemmernes fruer, hvis IQ helt klart er bedre end deres respektive ægtefællers tilsvarende, må formodes heraf at kunne udlede den øjeblikkelige stilling, men undlad venligst at fortælle Søren og Poul om det resultat I kommer til før tidligst nytårsaften. De skal fortsat have lov til at lege blindbuk med hinanden i juledagene.

Fra sædvanlig velunderrettet pålidelig kilde er det oplyst, at Poul i dyb frustration på selve juleaften vil opsøge Søren for at tilrettelægge strategien for næste år, og det skulle ikke undre mig, om ikke Lebech samme dag telefonisk vil hænge på dette hemmelige møde.

Med vanlig storsind skal generalsekretæren dog ikke undlade at ønske alle der måtte få dette juledokument i hænde en rigtig glædelig jul med en særlig tak til de hustruer, der ikke blot her har forestået forplejningssektoren under prægtige spilleaftner men også ved deres blotte tilstedeværelse har kastet glans over disses forløb under mine talrige ultimationer."

Den 1 januar 1986 skriver præsidenten (Poul Leth Espensen) til J.A.T.'s menige medlemmer. Han skriver blandt andet: *I lighed med Hendes Majestæt og Statsministeren finder den nykårede præsident for hæderværdige J.A.T her ved årsskiftet anledning til at sende klubmedlemmerne og disses pårørende de bedste ønsker for det nye år, der i tarokmæssig henseende vil starte efter min nærmere bestemmelse.*

Deter vel overflødig at påpege, at klubben står på tærskelen til et frodigt og godt Tarokår under den nye, unge og dynamiske ledelse.

Ingen er og bør være i tvivl om, af efterårsvalget af mig til præsident var et rigtigt og lykkeligt valg. Jeg tager stemmeafgivningen som et tydeligt udtryk for, at alle klubbens medlemmer ønskede en ændring i præsidiet, og at et så klart flertal pegede på min person som den nye præsident viser, at medlemmernes IQ ikke er så ringe, som generalsekretæren med vanligt hovmod postulerer i den traditionelle julehilsen.

Det strider i øvrigt mod almindelig ridderlighed og mine embedspligter nærmere at kommentere generalsekretærens udgydelser, der bærer tydeligt præg af en blanding mellem puerilitet og præsenilitet, men det bør dog fastslås, at det er helt i overensstemmelse med klubbens love og tidligere

praksis først at afslutte et tarokår og udarbejde resultatlister, når et passende antal spilleaftner kan give et repræsentativt og retvisende billede af medlemmernes spillestyrke. Den tidligere præsident savnede styrke til at fastholde dette krav og gik selv i spidsen med aflysning af spilleaftner uden at opfylde de herfor i klubben nøje fastsatte regler...

Med henblik på at kunne efterkomme de store forventninger, der stilles til mit præsidentskab, har jeg dels afviklet forskellige hverv, herunder medlemskabet i Advokatnævnet og diverse bestyrelser, dels fra d.d. nedtrappet mit virke indenfor mit advokatfirma til 80% af normal arbejdstid, således at jeg holder fri hver fredag”.

I begyndelsen af 1986 skriver Søren Jessen til Præsidenten for såvel tyske som danske anliggender, Paul Erik Lebech. Han skriver: *”Du må som præsident for J.A.T. – og som læge – gøre noget for vore ældre medlemmer på Fedet – Risskov. Deres mentale tilstand bliver værre og værre hvilket også må fremgå klart for dig af al den korrespondance der flyder fra dem.*

Tænk på de oprindeligt 2 så forskellige typer der nu pludselig har udviklet sig til 2 ensartede personer – hovmodige, lidende af storhedsvanvid, uakademiske i såvel skrift som tale, grov overfor deres omgivelser (det har du selv oplevet på vores rejser). Deres grovhed og hovmod kan du være glad for at undgå, da du ikke spiller med dem så tit som jeg gør.

Jeg skal nu høre på dem i hele 1986, hvor de grebet af tarokvanvid har sagt deres stillinger op. Jeg har ikke megen forstand på eller erfaring i helbredelse af psykiske afvigere, men kunne du ikke drøfte forholdene med dine kolleger på Frederiksberg hospital, hvor I ifølge TV-avisen har helbredt så mange folk af netop disse typer med LSD.

Deres ego-billede bliver større og større med årene. De er begge de største, den ene tror han er præsident og sammenligner sig med statsministeren og Hendes Majestæt, taler i vildelse om tidligere og nuværende præsidenter.

Hr. præsident gør noget! Tag dem over på Frederiksberg hospital for kortere eller længere tid – tænk hvis plejerne fra Risskov hospital på deres daglige strandtur tog dem med hjem. Derfor hellere Frederiksberg hospital.

Få dem helbredt, så klubben igen kan fungere normalt og igen bestå af raske og sunde medlemmer. Fortæl mig, hvad de fejler, så jeg kan hjælpe og give mit til, at det igen bliver en klub hvor alle 4 er normale. For vi ønsker jo begge et godt og lykkeligt 1986 for J.A.T.”

Den 9 januar 1986 besluttes det, at turneringen for 1985 afsluttes pr 31 marts under forudsætning af, at der inden dette tidspunkt er spillet mindst 4 spilleaftner.

24 marts 1986 afsluttes turneringen for 1985. Vinder Hugo Jespersen, nr. 2. Poul Leth Espensen og nr. 3 Søren Jessen. Det vedtages, at turneringen 1986 slutter på sidste spilleaften i 1986.

Den 8 april meldes der 11 tarokker på to hænder. Hugo Jespersen har ingen og spiller nolo.

Den 13 juni 1986 skriver Poul Leth Espensen på Præsidiets vegne til Generalsekretær Hugo Jespersen. Han skriver blandt andet: *Senest i aftes har en af tarokklubbens menige medlemmer telefonisk meddelt mig, at den af Præsidiets planlagte og tilrettelagte London-udflugt med Tarok-damer hverken tidsmæssigt eller prisniveaumæssigt passede de 2 menige og passive klubmedlemmer. Det er ikke overfor mig oplyst, om de pågældende overhovedet har forelagt London-arrangementet for deres Tarok-damer.*

Med den dynamik og effektivitet, der er karakteristisk for klubbens styrelse, har jeg allerede nu i samarbejde med Eurocard tilrettelagt en udflugt med Orient-Expressen til Venedig i sikker forventning om, at alle klubbens medlemmer og Tarok-damer med begejstring vil slutte op om dette arrangement.

En betingelse for at deltage i denne begivenhed er, at man hører til den eksklusive kreds af Eurocard Guldkortholdere, og da næppe alle klubbens medlemmer opfylder betingelsen for at blive Guldkortholder, har jeg med Eurocard opnået den specialaftale, at alle klubbens medlemmer desuagtet kan deltage – mod min letsindige personlige kaution – i denne rejseoplevelse med Verdens mest berømte og eksklusive tog.

Jeg skal anmode generalsekretæren om straks efter gennemsyn at videresende materialet og foreslår, at det fremsendes direkte til Tarok-damerne, så man er sikker på, at de overhovedet får kendskab til invitationen...Da Søren Sidstemand nu har indledt en ny forgæves kamp mod laksene i de norske elve, foreslår jeg, at fremsendelse i stedet sker til Tarok-damen på Frederiksbjerg.

Man vil forstå, at der ligger et betydeligt, intensivt og hurtigt arbejdet fra Præsidiets bag dette arrangement, og jeg er naturligvis ikke i tvivl om, at alle med begejstring vil tilmelde sig.

Hugo Jespersen skriver straks til Héléne Lebech, der svarer den 23 juni 1986. I brevet står blandt andet: *”Tak for den morsomme skrivelse fra Risskov. Jeg mindes efter at have læst den, den tid jeg supplerende psykiatri på Risskov, og jeg husker de festlige patienter med storhedsvanvid, men de var næsten alle ufarlige, kan jeg trøste dig med. Det er rigtigt at gå med på deres tankegang og tiltale dem som ”Deres Majestæt” eller ”Hr. Præsident” ...Desværre har Præsidenten meddelt mig, at han ikke selv kan deltage med mindre Orient-Expressens afgangssted kan ændres til Singapore, men den 1. november passer udmærket. Hvis dette arrangement af en eller anden grund – som så mange andre lovede dameture – bliver aflyst, vil jeg søge at samle tarokdamerne om et andet forslag.*

Den 28 juni 1986 svarer Ruth Jessen ”underpræsidenten for Jydsk Akademisk Tarokklub. I brevet står blandt andet: *”Jeg takker for den fine invitation, som jeg modtog 27/6. Det er dateret 13. juni 1986, så posthestene fra Risskov har sikkert på grund af varmen svømmet over vandet til Sjælland. Héléne Lebech har i hvert fald fået det rettidigt, hvilket må være en behørig undskyldning for mit forsinkede svar. Så vi håber, du kan få afsat billetterne til anden side. Tilbuddet var ellers glimrende, og det er rørende, at underpræsidenten vil kautionere på vore vegne, det vil nemlig blive dyrere end efter programmet da min garderobe skal udvides betydeligt – men hva’, nogle tusind fra eller til spiller vel ingen rolle. Blot vil jeg foreslå, at man lige så godt kunne tage til Barbados, der behøver man vel ikke så meget tøj, kun badetøj.*

Den 22 december 1986 skriver generalsekretæren blandt andet: *”Da generalsekretæren for mange år siden skænkede det utroligt smukke sejrstrofæ, vandrepræmien, der for eet år ad gangen skulle tildeles den bedste spiller, var der to afgørende hensyn bag donationen. Præmiens kunstneriske skønhed ville som udsmykning i ejerens hjem hæve dette til et eksorbitant højt niveau, og præmien skulle være den attraktion som kunne virke animerende på Sørens og Pouls spil efter 10 år, hvor begges resultat havde været en andenplads. På præmien er der i fundamentsargen indlagt 8 gyldne plader, formentlig af guld, hvor vinderen af årsturneringen får sit navn indgraveret til erindring for kommende slægtsled og eventuel offentligheden, hvis pokalen måske i næste årtusinde udstilles på Statens Museum for Kunst, Glyptoteket eller lignende.*

For 8. gang skal, som det fremgår af resultatlisten, Jespers navn nu indføres efter 1986 turneringens afslutning. Med vanligt storsind meddeler Generalsekretæren (Jesper) dog hermed, at han er villig til

at fjerne guldpladerne for 1979, 1980, 1981, 1982, 1983, 1984, og 1985 og lade pragtstykket vandre på ny i de næste 7 år for at give de øvrige deltagere en ny chance for måske t enkelt år at komme i besiddelse af trofæet.

Præsidenten for vesttyske anliggender, Lebech, har tidligere udtalt, at han af de fremsendte resultatlister og statistikker kan udlede en række oplysninger om spillernes psyke. Generalsekretæren er tilbøjelig til at give ham ret i en sådan foreløbig udokumenteret påstand, og opfordrer ham til i sit nytårsbudskab til klubbens aktive spillere at præstere en psykiatrisk rapport herom.

Måske vil denne afdække forklaringen på, hvorfor Søren Sidstemand og Poul Lykkeridder nu i mere end en halv menneskealder er blevet knust af store stærke Jesper Spillemand ved Tarokbordet.”

I begyndelsen af januar 1987 skriver præsidenten til de menige medlemmer. Han skriver blandt andet: ”Lad mig blot tilføje, at min ultimofrekvens er mere end dobbelt så høj som Søren Sidstemands. Såfremt Jesper Husmand ikke havde tildelt mig 8 fejl for forhold, der ikke vedrører spillet i den pointmæssige afgørende fase, hvor han følte sin vinderposition truet, og såfremt man undlod pointgivning for så ligegyldige afslutningsspil som ”sidste stik” og ”nolo” ville jeg igen have indtaget den førsteplads, som mit spil turneringen igennem havde retfærdiggjort. Hvad angår generalsekretærens bemærkninger omkring sejrstrøfæet, skal jeg alene citere Statsministerens nytårstale – det afsnit der beskæftiger sig med ”hvad er der galt?” og hvori det hedder: Det kan siges på mange måder, men er jo aldrig udtrykt finere eller enklere end med Biblens ord: ”Hvad gavner det et menneske, som vandt den hele verden, men tog skade på sin sjæl”. Statsministeren har utvivlsomt haft Jesper Husmand og dennes selvovervurderinger i tankerne. Men Statsministeren havde også blik for Søren Sidstemands efterhånden tragiske tarokmæssige placering, da han udtalte: ”Nogle kan – og skal derfor også animeres til – at præstere mere indsats end andre.” ...

Den 6 januar 1987 skriver Søren Jessen til medlemmerne blandt andet: ”Jeg har med tak modtaget generalsekretæren statistik og beregner...der som sædvanlig oser langt væk af selvforherligelse. ...Statistikken viser samtidig at jeg – på trods af færreste tarokker og færreste meldinger – kan få en fin bronzeplads på holdet. Ikke dårligt – men det bliver bedre i 1987...Som vor udmærkede dronning udtalte juleaften. ”Vi kan lægge det gamle tarokår bag os og vi kan glemme det. Det er blevet fortid og det vil ikke være en død vægt vi skal slæbe med. Det skal være en del at vor erfaring, som vi kan bruge, medens det nye tarokår lægger spil til spil.”

Den 20 december 1987 skriver Generalsekretæren blandt andet: ”Ved turneringens start satte jeg mig det mål at jeg i 1987 ville forsøge at tilspille mig ligeså mange points som Søren og Poul tilsammen. Det var lige ved at lykkes...Det var naturligvis et meget ambitiøst, men dog ikke urealistisk mål, der kunne være nået, hvis turneringen havde indeholdt det normale antal spil. En umulig opgave, sagde de, der kendte mine planer. Det svarer til, at du på tennisbanen skal spille mod et double par. I dette billedsprog nåede jeg ikke Ivan Lendl status, men vel kun Boris Becker præstationer, men han er vel også på sit felt på verdens top ti, så sammenligningen er god og illustrerende. Det ville virke pinligt at genopfriske Poul og Sørenes nytårshilsner fra 70’erne og 80’erne. Fulde af kampmod har de hver for sig på dagdrømmeragtig vis lovet det ypperste for det nye år...I juraen er der et begreb, der hedder alderstidshævd, d. v. s. at selv gamle mennesker ikke kan erindre, at den faktiske situation nogensinde har været anderledes. Da J.A.T. i 1988 fylder 40 år vil jeg til den tid hævde, at jeg gennem alderstid har erhvervet mestertitlen til eje. Vi vil til den tid ikke markere mine resultater i kampskemaerne. Det eneste, der har interesse herefter er om Poul overvinder Søren eller omvendt i kampen om 2. og 3.

pladsen. Frigjort for forbitrede gensidige angreb på hinanden, når jeg har ultimeret på meget beskedne kort, vil de måske komme til at spille en bedre tarok, og det må, alt andet lige, være det aller væsentligste for de kommende 20-30 år."

Den 4 januar 1988 skriver vicepræsident Søren Jessen blandt andet: *"Jeg har fra generalsekretæren med tak modtaget og læst hans store statistiske værk for 1987. Det vil altid være interessant læsning, når vi engang bliver gamle – men p.t. er der jo ikke noget nyt. Heller ikke den ledsagende tekst som stadig svulmer af selvforherligende navlebeskuelse. Han må nedstamme fra den græske gudinde Até, der er gudinde for menneskelig selvforblindelse og selvforherligelse. Som vor udmærkede dronning udtalte nytårsaften:*

"Du skal vide du er en dygtig tarokkaner".

- derfor synes jeg, at 3. pladsen er et pænt resultat 1987,

- derfor synes jeg, at 2. pladsen vil være et pænt resultat 1988,

- derfor synes jeg, at 1. pladsen vil være et pænt resultat 1989, som er vort jubilæumsår og ikke som anført af generalsekretæren i 1988."

Primo januar 1988 skriver præsidenten blandt andet: *"Jeg skal ikke opholde mig ved det statistiske materiale, der nu alene har en ubetydelig historisk interesse, ud over at fremhæve det utrolige i, at den spiller, der i årets løb har haft det laveste antal tarokker og det klart laveste antal meldinger, alligevel opnår 326 points...Det er et smukt resultat, der må aftvinge respekt hos enhver tarokkaner...Det vil være i strid men mine embedspligter som præsident nærmere at kommentere generalsekretærens selvovervurderende og puerile betragtninger om de enkelte medlemmers spillestyrke. Disse betragtninger fra Tarokkens Stormund unddrager sig seriøse kommentarer. Dog kan jeg erklære mig enig i, at han ikke når samme status som Ivan Lendl, der som jeg er kunstner på det spillemæssige felt og ikke blot en habil håndværker, som Jesper indenfor tarokken. Ville han endelig sammenligne sig selv med en tennisspiller, havde en sammenligning med en falmet stjerne som Jimmy Connors været mere illustrerende. I tarokmæssig henseende har Jesper fremtiden bag sig...I nytårstalen omtalte dronningen to jubilæer i 1988, nemlig 400 året for Chr. IV" tronbestigelse og 200 året for stavnsbåndets ophævelse. Generalsekretæren har som vanligt "sovet i timen" og glemt at informere hofmarskallatet om det vigtigste jubilæum i 1988 – 40-års jubilæet 1. oktober for stiftelsen af J.A.T...Turnering med Vestre Landsdelskommandos Tarokklub diskuteret med dennes formand, Jacob Græsbøll."*

Den 29 marts inviterer Præsidenten, Paul Lebech til festmøde 7 maj 1988 i Hovedstaden, hvorunder der om eftermiddagen er indlagt besøg på to kulturelle perler. Om middagen er indlagt fire obligatoriske taler, alle af max 7 minutters varighed. Præsidenten byder velkommen og forklarer medlemmerne hvad det er, de har hørt om eftermiddagen. Poul Leth Espensen taler for Præsidenten (værten), Hugo Jespersen taler om vinen og Søren Jessen taler for damerne, kvinderne og pigerne. Kvinderne må ikke tale, og Jesper må ikke sove under de officielle taler.

Den 5 april 1988 skriver Præsidiets til J.A.T's medlemmer med damer om det planlagte møde søndag den 8 maj og følgende dage. Han skriver blandt andet: *"Jeg føler mig overbevist om, at alle indbudte og værtparret ser hen til dette festmøde, der utvivlsomt bliver særdeles festligt, og at alle i deres stille sind priser det effektive præsidium, ligesom alle verbalt vil give udtryk herfor under middagen. Jeg glæder mig til at modtage den velfortjente hyldelse!!...Med hensyn til talerne ønsker jeg at præcisere indkaldelsen derhen, at jeg selvsagt holder talen for værten, hvorimod min beskedenhed forbyder mig*

at holde tale for mig selv, hvorfor en anden eller flere må holde tale, taler for præsidenten... Jesper må ikke blot ikke sove under de officielle taler, men jeg henstiller supplerende, at han tilstræber at undgå de traditionelle happenings, som han ellers er en sand mester i, da de kan virke forstyrrende på en rolig og harmonisk afvikling af middagen. For det tilfælde, at han ikke kan efterkomme henstillingen, foreslår jeg, at værten på et nærliggende hospital låner en bære, således at generne ved bortførelse af hans legeme fra middagsbordet minimeres." Brevet slutter: "På sidste spilleaften opnåede en spiller et helt sjældent og formidabelt godt resultat bestående af 4 kongeultimoer og 1 pagatltimo med en samlet pointtal på 52, medens de to medspillere, der havde væsentlig flere meldinger og tarokker tilsammen, delte 8 points! Ingen er vist i tvivl om, hvem der er spilleren bag dette rekordresultat."

Den 7 maj 1988 siger Hugo Jespersen i sin tale om vinen blandt andet: *"At tale om vinen lader sig naturligvis ikke gøre uden at man samtidig taler om dem, som har holdt barnet over dåben. Man komponerer ikke en middag uden at tænke på vinen dertil og omvendt, og begge dele har antaget luculliske højder, der nærmest har karakter af en kulinarisk symbiose af mutualistisk karakter, eller sagt med jævne ord, som Poul og Søren også forstår, et forrygende gavnligt samspil mellem mad, værtinde og vin."*

Den 1 marts 1989 afholdes 40 års jubilæumsfest hos præsidenten i "Det Hvide Hus" i Risskov.

Til nytår 1990 skriver præsidenten i sit nytårsbrev blandt andet: *"Generalsekretærens forslag om indførelse af et handicapsystem er både upassende og aldeles overflødig. De seneste års resultater har i et vist omfang været præget af handicaps, idet både Søren og Poul i modsætning til Jesper har bestridt ansvarsfulde og krævende jobs, der forhindrer dem i at møde veludhvilede til spilleaftnerne. Generalsekretærens indlæg af 24 december 1989, der må være udfærdiget efter en langvarig julefrokost, skal jeg i øvrigt ikke kommentere nærmere, idet mit ophøjede præsidentembede forhindrer mig i at indgå i en diskussion på det af generalsekretæren anlagte niveau... Med vanlig storsind tildelte jeg klubbens to svageste spillere den nyudkomne "Vejledning i det ædle tarokspil" som julegave. Med største tilfredshed har jeg noteret mig, at Søren allerede har læst bogen, hvilket forhåbentlig vil give sig udslag i forbedret spil. Såfremt Jesper blot er i besiddelse af en smule selverkendelse, hvilket desværre kan betvivles, vil han i egen interesse nærlæse bogen gang på gang. Det må godt ske i smug..."*

Den 4 januar 1990 skriver Vicepræsidenten, Søren Jessen blandt andet: *"Jeg vil med tak kvittere for modtagelsen af generalsekretærens nytårshilsen samt eftersending af hans traditionelle statistiske materiale som han dygtigt og pligtopfyldende forsyner os med hvert år... Herudover angiver statistikken visse svingende resultater af et helt års spil, som klart viser hvem der er en god tarokkaner. Som det står skrevet i den udmærkede "Vejledning i det ædle tarokspil" er en god tarokkaner den spiller der kender spillets fejl – og som derfor forstår at undgå dem. Jeg har opnået 0 bagud konge og fører stærkt i bagud frekvensen. Også inden for det meget vanskelige nolospil har jeg førerpositionen. Med en placering som nummer 3, må jeg siges at have et godt udgangspunkt for den kommende sæson."*

Den 2 januar 1991 skriver præsident Poul Leth Espensen følgende nytårsbudskab:

*"Omskrivning af et helt års taroksaga til vers,
nej – blot tanken herom forekommer mig pervers.
Dog er udåden udført af hin skrækkelige Hugo,
I ved – ham der til tarok bestemt heller ikke er go'.
M.h.t. "ultimo konge" kun 23 for ham det ble'
mens Poul superspiller 24 gange lod det ske.*

*Og med 12 "ultimo pagat" lod han sig nøje
hvorimod Poul over 15 af slagsen lader sig fornøje.
Jesper er dog årets mester, tænk hele 118 sidste stik
Oh ve – os ægte tarokanere rager ham en brik
Om Søren sidstemands spil 1990 silens
Forhåbentlig vil det i 1991 bedres og kræve reverens."*

Den 25 marts 1991 deltager Poul Leth Espensen, Hugo Jespersen og Søren Jessen i en tarokdyst mod VLK Tarokklub.

I december 1991 skriver generalsekretæren til medlemmerne blandt andet: *"Med den beskedne holdning der kendetegner mit virke i klubben skal jeg undlade at knytte ret mange kommentarer til resultatet, idet det selvsagt også er vanskeligt at variere et tema, der er en gentagelse af mange tidligere års resultater."*

Den 31 januar 1992 skriver præsidenten til medlemmerne blandt andet: *"Da generalsekretæren traditionelt alene med års mellemrum fremsender ligegyldige historiske data over spilleforløbene, finder jeg det hensigtsmæssigt at fremsende nedenstående aktuelle status over den aktuelle stilling... (Som viser at han, hvis han fortsætter året som han er startet, vil have 810 points ved årets udgang)" ... Og han fortsætter: "Jeg vil dog ikke undlade den bemærkning, at jeg vil betragte et årsresultat for mit vedkommende på 810 p som skuffende, da mit mål er som den første spiller i klubbens historie at passere den magiske grænse på 1000 kamppoints inden for et enkelt spilleår. Den "art et ingenio" der kendetegner mit spil, berettiger mine forventninger til at opnå dette mål."*

Denne henvendelse får generalsekretæren til at skrive til Fru Nomi Leth Espensen. Et længere brev, hvor han blandt andet skriver: *"På sindsygens barometer finder vi personer, der er gået over i historien på grund af deres vanvittige dispositioner og magtsyge. Det er Hitler, Stalin, Mussolini, ayatollaen, Lee Harvey Oswald samt en næsten endeløs række af historiske personer. På barometrets normalstilling møder man lykkeriddere og andre nulliteter, der lider af uhelbredelig selvovertur og manglende format. Dem må vi prøve at leve med og affinde os med deres psykopatiske udtryksmuligheder. Kære Nomi. Det er med den største medfølelse vi må konstatere, at du er gift med en sådan. I min nytårshilsen som Generalsekretær i J.A.T: holdt jeg bevidst en lav profil ved udsendelse af turneringsresultatet for 1991 for ikke at ophidse taberne, og ikke mindst 25 års statistikken kunne blive et følsomt og pinagtigt instrument i mindre følsomme hænder. Både din mand "Præsidenten" og det 4. medlem i København, der kalder sig "Ekspræsident" forholdt sig meget tavse. Det var 25 års frustration, der skulle fejes ind under gulvtæppet" Brevet slutter med "Kære Nomi. Jeg vedlægger en kopi af din mands indlæg. Du kan ganske sikkert få ham indlagt og dermed slippe af med ham. Det samme kan vi desværre ikke i J.A.T."*

Den 29 februar 1992 finder præsidenten anledning til at skrive til Søren Jessen og Hugo Jespersen om sit spil i februar måned. Han skriver blandt andet: *"Med henblik på opfølgning af mine budgetterede resultater for det vigtige tarokår 1992 har jeg fundet det nyttigt at analysere pagatultimo udviklingen i februar måneds spil, idet jeg havde valgt i denne måned at koncentrere mit spil om at opnå flere ultimo pagat end mine modspillere, og minimum 5 UP. Denne målsætning har kun delvis kunnet efterleves, angiveligt som følge af en spilleaftens bortfald. Selvom det må være nedslående for jer at blive delagtiggjort i analyse resultatet, finder jeg det mest korrekt at gøre jer bekendt hermed – måske kan det ydermere inspirere jer til en tiltrængt forbedring af jeres spil."*

	Søren	Jesper	Poul
2 februar	0 UP	1 UP	2 UP
11 februar	0 UP	1 UP	0 UP
25 februar	0 UP	0 UP	2 UP
I alt	0 UP	2 UP	4 UP

Uagtet at jeg ikke kunne overholde det ene led i mine budgetteringer, noterer jeg med tilfredshed, at jeg kunne ultimere pagaten 400 % oftere end Søren og 100% oftere end Jesper. Massakren fortsætter mandag den 2 marts."

Den 23 december 1992 skriver generalsekretæren til medlemmerne af J.A.T. Han skriver blandt andet: *"Men den såkaldte præsident er på sine gamle dage ved at udvikle sig til et vrøvlhoved af dimensioner. Hans ords kvalder over at hane ultimeret med kun 4 tarokker er selvovervurderende nonsens, der viser, at han efter forløbet af et halvt århundrede endnu ikke har fattet grundideen i det ædle spil tarok. Bare han dog ville træne sin kortbehandling ved at spille lidt mere gris med nogle af børnebørnene. Til Sørens betragtninger over hans ønske om at toppe tarokmæssigt på 2 spille-arrangementer, der måtte aflyses, er kun at sige, at han kan blive vinder af turneringen 1992 på næste spilleaften. Han skal bare ultimere 36 gange uden at Jesper får points. I betragtning af, at han på 29 spilleaftner i 1992 har ultimeret i alt 16 gange er der kun hovedrysten tilovers for den slags absurditeter."*

Den 12 marts 1993 skriver præsidenten Paul Erik Lebech) til tarokdamer og medlemmer om den forestående udflugt til Prag. Han uddeler følgende opgaver: *"Pigerne skal se yndige ud, det bliver en overordentlig nem opgave, så de skal desuden bære kufferterne. Poul skal lære på tjekkisk at bestille 4 øl, hvis der bliver brug for 8, skal han gøre det 2 gange. Søren skal eventuelt med assistance fra tarokdamerne arrangere afskedsmiddagen og Jesper skal tage sig af alle økonomiske anliggender."*

Den 15 marts 1993 skriver Generalsekretæren til Præsident Lebech. Han skriver blandt andet: *"Jeg er glad for at jeg fik brevet fra Præsidenten, for først nu bliver jeg bekendt med præsidentens adresse, og det er forklaringen på, at præsidenten ikke har modtaget den sædvanlige årsopgørelse vedrørende 1992 turneringen. Forklaringen er, at Søren ikke har villet fortælle mig adressen, formentlig på grund af et ikke tilfredsstillende resultat i turneringen. Men bedre sent end aldrig. Her er de nøgne kendsgerninger. Jeg er ked af, at jeg ikke har fået tildelt opgaven med ølbestillingen i Praha, for jeg har vidst i 47 år, at "Mame dviæ piva" betyder "Jeg vil gerne have 2 øl" og det kunne jeg godt sige 4 gange for at få korrekt bestilling. Jeg synes, at fætter (Poul Leth Espensen) skal tildeles opgaven at sige til en køn serveringsdame "Sletsnas javas miluitche". Det er ikke noget frækt, og han vil score umådelig mange points hos enhver kvinde i Tjekkiet."*

Den 21 marts 1993 skriver præsidenten til tarokdamer og menige klubmedlemmer. Han skriver blandt andet: *"Der afholdes præsidentvalg i Sankt Veits-Katedralen i Prag tirsdag den 27 april kl. 1200. Der er mødepligt fordi præsidentvalg kun kan og skal finde sted under en klubudflugt til udlandet. I begyndelsen af 70'erne blev jeg valgt som præsident efter en hård valgkamp i House of Parliament i London. Valghandlingen var temmelig støjende med udvisning til følge. Dette så lykkelige valg er senere konfirmeret blandt andet i Valdemosa på Mallorca, Warszawa, Hamborg og Berlin. Jeg har mange gode grunde til at antage, at valghandlingen denne gang vil finde sted i en fredelig atmosfære, hvorfor et kirkerum må være det rette forum. Jeg har ærligt talt svært ved at se en værdig kandidat blandt de øvrige klubmedlemmer, hvorfor jeg efter svære overvejelser har besluttet mig for at modtage*

genvalg. Hensynet til klubbens trivsel bør gå forud for mit personlige ønske om aflastning på denne vanskelige og tidskrævende opgave, som præsidentembedet er. Herefter forventer jeg, at valget vil forme sig som en kåring, og hvert enkelt medlem anmodes om at forberede en hyldesttale til mig. Det vil være klædeligt, om klubbens første tarokdame ligeledes indstiller sig på at tage ordet...Jesper kan låne min nyanskaffede lommeregner ved optælling af klubkassen og udregning af 1/3 af kassebeholdningen...I mere end 40 år har jeg ihærdigt arbejdet for, at de kære tarokdamer skulle deltage i tarok udflugterne, men de tre øvrige klubmedlemmer har med deres udprægede mandschauvinisme hidtil på den mest hånlige måde afvist mine gentagne forslag herom. Nu er de gået i kloster...Måtte der blive kampvalg om præsidentembedet, skal tarokdamerne afgive deres stemme efter bedste overbevisning. Det ligger mig meget fjernt at udøve selv et let valgtryk, som jeg derfor helt ønsker at afstå fra. De forstandige damer vil utvivlsomt selv vide at appreciere ophavsmanden til deres stemmerettigheder og til invitationen...Spilleren i den gule førertrøje og med det røde vinderbånd har stort set samme pointtal som de to øvrige spillere tilsammen. Utroligt flot resultat. Gulddrengen fra Skive viser en frygtindgydende spillestyrke. Der er ikke længere tale om kamp – kun massakre dække vore spil. For første gang i tarokklubbens historie opnåede en spiller at gennemføre en ultimo konge i klør med blot 2 klør på hånden. HVEM KA' – POUL KA'. Rygtet om dette enestående tarokgeni har bredt sig meget hurtigt – det strømmer ind med generøse tilbud om overgang til professionalisme, instruktionsvirksomhed etc...Hidtil afviser jeg alle med henvisning til, at jeg skal have tid og ro til forberedelserne til den store østeuropæiske tarokturnering i Prag. Og præsidenten slutter:

”At ta’ til Prag
med mø
er som at se Neapel
og ikke dø.”

Den 19 april 1993 skriver vicepræsidenten, Paul Erik Lebech, til ”Tarokdamerne og medlemmerne” sit nyhedsbrev nr. 2, om turen til Prag, hvor han giver følgende oplysninger: ”Til damerne sendes kuffertmærker, således at de lettere kan finde vore kufferter på båndet. Til Jesper instruks om veksling af penge, til Søren en anmodning om at oprette et depot med toiletpapir, som er en mangelvare i Prag. Til Poul en kemilektion ved bestilling af øl.”

Den 22 april 1993 følger præsidenten op med en følgeskrivelse. Han skriver blandt andet: ”Jeg burde nok have taget mig af planlægningen af omberammelsen af Laterna Magica-forestillingen og afskedsmiddagen. Præsidenten oplyser at han, gennem sin søn Niels, har sikret sig udflugten får en fejende flot afslutning, da Tivoli åbnes tidligere, således at der i København kan indtages frokost i ”Grøften” eller en af divanerne. Endelig har vi draget omsorg for, at Carlsberg leverer os den nye jubilæumsøl, således at vi kan få rensat ganerne for eftersmaget af Pilsner Urquell Præsidenten og generalsekretæren med ledsagere vil i øvrigt ankomme til hovedstaden med et IC tog...I tilfælde af forsinkelse pålægges det vicepræsidenten at tage ethvert skridt til at tilbageholde flyet, indtil vort rejseselskab er samlet...Desværre har jeg konstateret at Tarokdamerne har udvist en helt enestående mangel på pli, dannelse og almindelig høflighed, idet ingen af dem – hverken mundtligt eller skriftligt – har takke mig eller andre af klubbens øvrigheds personer for invitationen til denne i sandhed enestående invitation til at deltage i klubudflugten...Jeg nærer blot et stille håb om, at tarokdamerne under selve udflugten søger at iagttage de simpleste krav til og regler om god opførsel og dannelse, således at der ikke skabes skår i J.A.T.s fine reputation.”

Den 4 januar 1994 skriver præsidenten sit nytårsbrev. Han skriver blandt andet: ”Generalsekretæren

knyttede til det fremsendte statistiske materiale nogle særprægede, mavesure gammelmandsbetragtninger omkring julen...Således kan en decemberdag muligvis opfattes af en person, der blottet for juleforventningens mange glæder, trasker rundt på en mark for at ramme en lille kugle i stedet for at finde en kulørt glaskugle til et grantræ. Det statistiske materiale er desværre så mangelfuldt og fejlbehæftet, at det savner mening på nuværende tidspunkt at kommentere nærmere. Det henstår helt usikkert hvorledes placeringen er mellem spillerne og hvilke pointtal de enkelte har opnået. Det synes dog at ligge fast, at Poul endnu engang suverænt indtager førstepladsen med at realisere spillets formål: at ultimere, idet hans ultimofrekvens langt overstiger de øvrige. De øvrige resultater er i realiteten uvæsentlige, således at Poul med rette kan kåres som TAROKMESTER 1993. Flere spilleaftener har han da også brilleret med boblende champagnespil, der har frydet enhver sand tarokelsker. Hans spil kan betegnes som livsglædetarok.”

Den 30 april 1994 skriver præsidenten til ”Klubbens 3 ærede tarokdamer og 2 menige medlemmer” om nye tider på spilleaftner. Han slutter: ” I bunden kæmper Søren og Jesper en indædt fight for at undgå den lidet eftertragtede medalje som klubbens dårligste spiller, medens genius efter suverænt godt spil er indehaver af det røde bånd, der udtvilsomt også nytårsaften 1994 har plads i ”Det Hvide Hus.”

I november 1994 gennemfører JAT en udflugt til Fåborg. Tilsyneladende uden de distraherende damer.

Den 30 december 1994 skriver præsidenten til de menige medlemmer af J.A.T. Han skriver blandt andet: ”Som klubbens præsident – vel kåret for livstid – er det min ret og pligt at knytte nogle kommentarer til det af generalsekretæren udarbejdede statistiske materiale for spilleåret 1994 og den dertil knyttede fremsendelsesskrivelse, hvori årets vinder præsenteres i ”kunstnerisk streg”. Nu går vor generalsekretær under stregen, men lad mig alligevel understrege, at tegningen afslører at ophavsmanden er en bedre tegner end tarokspiller...I øvrigt har generalsekretæren ret i, at min sejr i den årlige turnering har imødekommet et stort ønske hos mig. Jeg har viet mit liv til at vogte og tjene retfærdigheden, hvorfor jeg glæder mig over at den nu også har sejret på tarokplan. Vi har alle vidst i de tunge 17 år at klubbens bedste spiller i strid med retfærdighed ikke blev tarokmester. Den særdeles smukke vandrepokal vil nu få permanent ophold i ”Det Hvide Hus”...foreløbig indtil 2012, hvorved Jespers hidtidige rekord er slået...I alle sportsgene findes heldigvis stjerner, der lyser over med/mod-spillere eller konkurrenter og hæver den pågældende sport til kunst. Kvindehåndbold har en Anja, fodbold en Laudrup og heldigvis har tarok en Poul, der også i 1994 som i tidligere år med mere konstant og målrettet viste sublimt spil og ofte hensatte Jesper og Søren i dyb tavshed over, at han med dårlige kort på hånden kunne gennemføre en ultimo eller forhindre andre i at ultimere...Spillestyrken mellem nr. 2 og nr. 3 afspejles ikke helt retfærdigt gennem de opnåede points. Mit indtryk er, at Søren er i fremgang, mens Jesper spiller modløst – vel i erkendelse af, at hans eneste mål som tarokspiller nu kan være at undgå den ydmygende sidsteplads”. Præsidenten underskriver sig Poul, Præsident, Tarokmester, Bedste spiller.

I april 1995 deltog Poul Leth Espensen, Søren H. Jessen, og Hugo Jespersen i Aarhus første Tarok Annuale, en årlig spilleaften med Vestre Landsdelskommandos Tarokklub (VLK Tarokklub).

Den 20 december 1995 skriver generalsekretæren sin rapport for året. Han skriver blandt andet: ”Den von Libauske tarokorden blev på 2 spilleaftner frem til den 19 januar 1995 båret hjem af Søren, og derefter tilkom den uden afbrydelse Jesper resten af året. Det er en kendsgerning, at Poul på intet tidspunkt i kalenderåret hjembragte den fine orden til Strandvænget, og denne kendsgerning står klart i omvendt proportionalitet til hans evindelige skryden over enkelte små succeser på nogle få udvalgte

spilleaftner, hvor han har haft formidable kort, som selv røgteren i Durup ikke kunne have tabt på logulvet.”

I januar 1996 skriver præsidenten i sin nytårshilsen. Han skriver blandt andet: *”Turneringen 1995 er afsluttet, og det statistiske materiale godt gør, at Poul endnu engang placerer sig på en suveræn førsteplads i det ædle spil’s to fornemste discipliner, ultimering konge og nolo. Pointfordelingen i de øvrige discipliner har – som alle ved – alene bogholderimæssig interesse. Generalsekretærens subjektive og stærkt polemiske bemærkninger i følgeskrivelsen af 20 f.m. vil jeg undlade at kommentere – mit ophøjede præsidentembede forhindrer mig i debat på dette puerile plan.”*

Den 20 maj 1996 deltog Poul Leth Espensen, Søren H. Jessen og Hugo Jespersen i Aarhus anden Tarok Annuale.

Poul vinder kampen om pladsen på det interne sejrstrofæ.

Den 4 januar skriver præsidenten i sit nytårsbudskab blandt andet: *”Generalsekretærens nytårshilsen savner sidestykke i hulhed og selvovervurderende udtalelser blandt andet med en ufin antydning af Søren’s evne til at finde den rette partner i det vanskelige med/modspil...I den i øvrigt omfattende statistik som generalsekretæren som sædvanligt har udarbejdet, savnes for første gang i klubbens historie rubrikken for ”points i alt”, hvilket forekommer tankevækkende og kunne give anledning til gisninger om, at der foreligger forsøg på tilsløring af, at Poul på ny har opnået det højeste antal points...Placeringen er i hvert fald korrekt anført med POUL som vinder. Jesper vandt ikke andenpladsen men tabte kampen om førstepladsen.*

I det følgende vil præsidenten foretage en kort objektiv evaluering af de tre spilleres indsats i 1996: Søren: Der savnes power og mod. Ses blandt andet af, at han kun 8 gange har ultimeret en konge. Jesper har dog ultimeret 24 gange, men der er langt op til Pouls suveræne rekord med 41 konge ultimoer. Præsidentens råd må være, at spillet optimeres ved større aggressivitet.

Jesper: Modløshed overfor overmagten har været et fremtrædende træk i størstedelen af sæsonen. I de par uger hvor Poul holdt legestue for på ny at skabe lidt spænding omkring årsskiftet, udnyttede du de eksorbitante gode kort, som du blev begunstiget med til at skrabe nogle points sammen. Præsidentens formening er, at Jesper i 1997 får store problemer med at bevare andenpladsen, hvis Søren følger ovennævnte råd.

Poul: Dennes spil nåede i 1996 helt uanede højder med blandt andet 41 kongeultimoer og en ultimofrekvens på ikke mindre end 40,16 – en rekord, der næppe nogensinde bliver slået – i hvert fald ikke af andre end netop Poul – tarokkens Maradonna. Pouls største problem bliver at leve op til de større og større forventninger, som tarokelskere stiller til et kortgeni, hvis tarokspil er af en anden verden. Heldigvis har han givet tilsagn om også i det nye år at være ekvilibristen der spiller tarok i et højere luftlag en de almindelige dødelige, der udgør hans medspillere, og dermed hæver det ædle tarokspil til kunst. Kendere udtaler, at Poul er de højere magters gave til tarokspillet, og at hans spil i 1996 vil blive husket i Kong Frederik XXIV’s regeringstid.”

Den 23 december 1996 skriver Generalsekretæren følgende digt:

*På ny vi kåret har en vinder,
for Poul det vækker søde minder,
for fjerde gang i 30 år,
han nu pokalen får.
Med grynt og suk han Søren finder*

*i modspil mod en gammel vinder.
Et nyt tarokår står for døren
jeg tipper ikke Poul men Søren
på anden pladsen efter Jesper
tarokkens store mester.*

Den 8 januar 1997 skriver Søren Jessen blandt andet: ”Med det færrest antal tarokker og færreste baguder, er jeg sikker på at kunne bevare min 3. plads og samtidig sørge for med mit ligevægtsspil at udløse et spændende spil. Når der skoses fra begge kanter, glemmer I, at I begge, når vi er Vestre Landsdelskommando, var dårlige repræsentanter for J.A.T, hvorimod jeg viste det sande tarokspil med følgende pæn placering...Jeg ser frem til et hårdt kampår, hvor især den yo-yo spillende præsident vil få svært ved at fastholde sin position med sin vanlige høje gaffelføring. Efter læsning af hans superselv forgyldning kommer jantelove op i enhver...Jespers antydning af, at Poul's grynt og suk skulle indvirke på mit ligevægtsspil, er et dårligt forsvar for ikke at vinde trods det, at han havde flest meldinger.”

Den 28 januar 1997 meddeler præsidenten: ”Nye tider for afvikling af spilledage med mødetid 1400, spilstart 1401, servering af øl 1605 afslutning 1720 og afgang 1730. Fordelen herved er blandt andet at tarokdamer sparer tid med indkøb og forberedelse, og at de samme tarokdamer får ”foræret” en frieftermiddag til fri disposition, da deres tilstedeværelse ikke er nødvendig, idet jeg går ud fra, at også de menige medlemmer af J:A:T kan hensætte 3 flasker og glas på spillebordet. Ulemper: Ingen.”

Den 8 april 1997 skriver præsident Poul en orienteringsskrivelse. Heri står blandt andet: ”1. kvartal er lagt bag os...Det ultimative krav til en god tarokspiller er at opnå konge ultimo. Hvordan ser den statistik ud: Poul 11, Søren 4 og Jesper 3. Det fortæller mere end mange ord.”

I april 1997 deltog Poul Leth Espensen og Hugo Jespersen i Aarhus tredje Tarok Annuale.

Jesper vinder kampen om pladsen på det interne sejrstrøfæ.

Den 20 december 1997 skriver generalsekretæren til medlemmerne. Han skriver blandt andet: ”I strid med hævdvundne principper omkring afslutningen af årsturneringen for 1997 har Poul og Søren mod generalsekretærens stemme vedtaget, at turneringen skal fortsætte med yderligere 5 spilleaftner i 1998. Der er tale om et skuffende misbrug af demokratiske spilleregler, og baggrunden skal formentlig findes i det forhold, at Poul med sin vulnerable psyke lider af præstationsangst...En naiv tro på, at en ikke udsendt turneringsopgørelse kunne dølges og pinlige spørgsmål fra hustru og børn om hans elendige tarokmæssige resultater undgås ved hjælp af christianborgagtige armvridninger på Søren hermed stillet til skue...Generalsekretæren benytter lejligheden til at ønske hustruerne, der igennem året har beværtet klubbens medlemmer så fyrsteligt i det forløbne år en rigtig glædelig jul. Til kupmagerne Poul og Søren ønskes en jul.”

I februar 1998 deltog Poul Leth Espensen, Søren Jessen og Hugo Jespersen i Aarhus fjerde Tarok Annuale.

Jesper vinder kampen om pladsen på det interne sejrstrøfæ.

Den 10 september 1998 skriver det sjællandske medlem til præsidenten om markering af det tilstundende 50 års jubilæum. Han skriver blandt andet: ”Da det er en forudsætning for medlemskabet, at man ”ikke spiser med kniven” og stort set er gentleman, er det måske ikke nødvendigt med et egentligt kursus i takt og nye toner før festen...Selve festen foreslår jeg afholdt på Marienlyst som til vort brug er renoveret (dumt af dem at de ikke venter til efter)...Jeg synes vi skal tage damer med, og

for en gangs skyld kunne vi tage vore koner med. Jeg beder dig læse dette højt for medlemmerne (langsomt og tydeligt) og orientere mig om den jyske indstilling til disse forslag”.

Dette brev videresendes af præsidenten til de øvrige medlemmer. (Præsidenten gør opmærksom på, at han ikke har de Clintonske tilbøjeligheder). Han skriver blandt andet: *”Med min sædvanlige effektivitet fremsender jeg fotokopi af denne skrivelse, da jeg ikke føler mig overbevist om, at selv den langsomme og tydelige oplæsning af skrivelser sikrer, at klubbens menige medlemmer kan kapere de mange linjer”.*

Den 24 september 1998 skriver præsidenten til ”pastpræsidenten” om det kommende 50-års jubilæum, heraf fremgår blandt andet: *”jubilæumsfesten afholdes på hotel Marielyst i weekenden 27-28 februar 1999 – altså umiddelbart før klubbens stiftelsesdato den 1 marts 1949. Præsidenten påtager sig at lære de to øvrige Århus medlemmer noget om takt og tone ved et sådant arrangement.”*

Den 11 november 1998 skriver præsidenten til ”de menige medlemmer og disses ægtefæller”. Han skriver blandt andet: *”Jubilæumsturneringen, der strækker sig over 12 spil, afvikles lørdag eftermiddag og Tarokdameudflugten arrangeres til afholdelse lørdag eftermiddag. Inden festmiddagen vil der – af hensyn til tre ældre tarokkanere – blive indlagt en hvilepause på ca. 60 minutter... Præsidiets kan naturligvis helt efter eget for godt befindende og uden varsel ændre og udvide/indskrænke programmet. Da vi af tidsmæssige grunde måtte opgive at afholde et planlagt kursus i ”takt og tone”, har jeg i stedet nedfældet nogle helt basale regler til uddybning af forudsætningen for medlemskabet i klubben om, at man ”ikke spiser med kniven” i vedlagte bilag.”*

Den 16 december 1998 skriver præsidenten til VLK Tarokklub blandt andet: *”Selv om vi har lidt smertefulde erfaringer fra vore seneste kampe, vil vi meget gerne stille op til en ny belæring i det ædle spil.”*

Den 20 december 1998 skriver generalsekretæren til medlemmerne. Han skriver blandt andet: *”Det statistiske materiale for turneringen 1998 fremsendes hermed med tillæg af grafisk udformning, der skal opfattes som en hjælp til Søren og Poul, der begge er mere til tegneserier end til det skrevne ord”....” For første gang i tarokklubbens historie har en spiller båret Den von Libauske Tarokorden som bedste spiller igennem hele turneringen. Jesper satte på denne måde en rekord, der aldrig tidligere er præsteret og næppe vil kunne gentages i fremtiden. Præsidiets bør drager omsorg for, at denne præstation bliver anmeldt til Det Internationale Kortspilmuseum i Brügge, Belgien, med ønske om, at den udarbejdede graf udstilles i en særskilt montre i museet.”*

I begyndelsen af januar 1999 skriver præsidenten til medlemmerne: *”Desværre må jeg konstatere, at generalsekretærens nytårshilsen var lige så tam som Dronningens nytårstale, og i lighed med statsministerens ditto blottet for visioner. Sandheden om 1998 turneringen er, at Poul blev en klar vinder hvilket direkte kan aflæses af det statistiske materiale, der i øvrigt er behæftet med flere fejl, blandt andet viser blot en sammentælling, at Poul har opnået 482 points og ikke som anført 472 p. ...Desværre udarbejder generalsekretæren ikke ultimofrekvensberegninger som tidligere – i hvert flad offentliggøres de ikke! Af det fremsendte materiale kan dog ses, hvem af spillerne der har opnået flest ”netto ultimokonger”. Resultatet er Poul: 28, Jesper 25, Søren 0. Henset til ovenstående pålægger præsidiets Jesper på førstkommande spilleaften i det nye tarokår at overrække sejrstrofæet til Poul, den sande mester tarokkaner. På 27 spilledage har undertegnede nøje fulgt og iagttaget Sørens følgagtighed overfor og samarbejde med Jesper, der alligevel karakteriserer Sørens spil som ”en udpræget fuser” Det er dog en mageløs skamløs uforskammethed, der formentlig kan få Søren til at vælge anden side i det nye tarokår, der utvivlsomt vil byde på indædt fight for at skubbe Poul væk fra sejrsskamlen.”*

Senere i januar 1999 skriver Poul Leth Espensen til medlemmer (Jesper, Paul og Søren), hvor han gør opmærksom at de ikke er nævnt efter spillestyrke men alfabetisk) om den forestående jubilæumsfest hvor Jesper vil arrangere turneringen, som afvikles lørdag eftermiddag. Trofæet overrækkes (til mig) under middagen. Det bør være en vandrepokal, ”så Paul ikke bliver alt for skuffet, og kan fortælle, at han nok vinder næste gang.”

Den 27/28 februar 1999 afholder J.A.T sit 50 års jubilæum med deltagelse af ægtefæller.

I april 1999 deltog Poul Leth Espensen, Søren Jessen og Hugo Jespersen i Aarhus femte Tarok Annuale, hvor VLK Tarokklub, som præsidenten skrev til formanden, Bent Agger, ”resultatmæssigt viste din klub fornem gæstfrihed, hvorfor J.A.T. kunne hive sejren hjem.”

Poul vinder kampen om pladsen på det interne sejrstrofæ, hvilket giver anledning til en intern korrespondance.

Den 21 december 1999 sender Generalsekretæren sit nytårsbrev til medlemmerne, og heraf fremgår, at det er særligt spændende, fordi det er afslutningen på spil i det 20. århundrede. Generalsekretæren oplyser, at der i de forløbne 25 år er påsat 25 plaketter, hvoraf Jesper har indskrevet sig 19 gange mens de 6 øvrige deles mellem Poul og Søren. Årets resultat bliver at Poul vinder med 360 points, Jesper nummer 2 med 342 og Søren nummer 3 med 106 points.

Dette brev følges af Præsidiets primo 2000 op af et brev til ”Tarokdamerne, medlemmer af J.A.T. og Poul’s fanklub.” Heraf fremgår blandt andet: ”Generalsekretæren har helt ret i, at statistik materialet for 1999 er særligt interessant, idet alle spillerne gennem de forløbne 50 år har haft for øje at blive tarokmester i det sidste år før millenium. Ikke uventet og helt fortjent sikrede Poul sig den eftertragtede titel, og det gyldne trofæ er på ny på hjemmebane i ”The White House”. Derimod er generalsekretærens oplysning om de 25 navneplaketter på trofæet aldeles ukorrekt. Der findes ingen plaket med navnet Søren. Samtlige plaketter er delt mellem Jesper og Poul. Den omtalte jubilæumsturnering, hvori damerne tilsyneladende deltog, har jeg ingen erindring om, hvorimod jeg trods ufattelige tandbyldssmerter og feber indvilgede i at spille tarok en kort tid på en restaurationsbar, og jeg forstår nu, at der skete en form for points tildeling og medalje uddeling som præsidenten desværre er udelukket fra at kommentere.”

Evaluering:

Søren havde fremgang i antal noterede fejl, der fra 16 i 1998 faldt til 14, ligesom antal ”Bagud konge” blev halveret. Det er mit håb, at spilafvikling i dagslys vil øge Sørens samlede pointtal i år 2000-turneringen med henblik på at øge konkurrencen med Jesper om andenpladsen.

Jesper havde markant flere meldinger end de øvrige spillere, men udnyttede ikke de gode kort. Hans spil mangler visioner. Alt tyder på, at han har affundet sig med at være den evige toer, der blot satset på at opnå sidste stik.

Poul havde en forrygende smuk sæson med mange spil, der hensatte modspillerne i dyb forundring over tarokspil på så højt niveau. En af hans specialiteter var flere gange at ultimere med blot 3-4 tarokker. Det lykkedes ham at ultimere konger ca. 50% flere end nummer 2 og ca. 200% oftere end nr. 3. Han satte også en enestående rekord på 34% i ultimofrekvens.”

I april 2000 deltog Poul Leth Espensen, Søren H. Jessen og Hugo Jespersen i Aarhus sjette Tarok Annuale.

Den 14 december 2000 sender Generalsekretæren det årlige nytårsbrev til medlemmerne hvoraf det blandt andet fremgår, at Jesper fik 272 points, Poul 138 points og Søren 74 points. Herom skriver Generalsekretæren: *"Tal kan være svære at håndtere, især for personer der kun er i besiddelse af en nysproglig studentereksamen, og det har ligget mig meget på sinde at kunne give disse interpolerede tal en såkaldt "krop", så de kan forstås af de medlemmer, der må tage til takke med en sekundær studentereksamen...Nu vil alle kunne se, hvilken gigantforskel, der er i forholdet mellem det resultat Jesper har opnået og de 2 øvriges resultat...man ser meget tydeligt, hvem de er megastjernen og hvem de 2 vandbærere er. I historisk perspektiv tegner Jesper det moderne menneske, der lever i nutiden med den teknik, oplysning og viden der indgår i vores dagligdag... Jeg har ved tidligere lejligheder bedt præsidenten om at tilsende statistikken og mit jule/nytårsbrev til Vestre Landsdelskommandos Tarokklub, fordi vi har haft et smukt samarbejde med dem over årene. Jeg henstiller til præsidenten, at det ikke sker denne gang, for deres formand Bent Agger vil givetvis ræsonnere, at enten er J.A.T.s generalsekretær en utrolig pralrøv og så vil de ikke have noget med ham at gøre, eller Agger tænker at de 2 øvrige spillere er så dårlige, at de er bedre egnede til sorteper med børnebørnene."*

Den 1 januar 2001 skriver Præsidiets til sine medlemmer blandt andet: *"I det forløbne år er ikke spillet en egentlig turnering, men ved lejligheder blev der spillet nogle enkelte spil som generalsekretæren ved en skrivelse af 14 aff. m. helt uberettiget søger at lave statistik over. Den gamle fine overlæge på Frederiksberg, hvis dømmekraft generalsekretæren har ubetinget tillid til, anfører i sit julebrev til præsidenten – jeg citerer: "statistik ville blive afvist af selv den mest stupide" – nyt citat: "Jeg synes, du og Søren har klaret jer godt med de få tarokker." Et sidste citat fra det gode julebrev: Jeg har fået en skrivelse fra en "besynderlig mand" der påstår han er generalsekretær i J.A.T – det har da ikke sin rigtighed?" Samme tone anslår Søren i sit julebrev til præsidenten – tillad mig et sidste citat: "Jeg synes at præsidenten burde indkalde til ekstraordinær generalforsamling for at finde en ny demokratisk generalsekretær. Jeg stiller mig gerne til rådighed hvis ønskes." Præsidiets fortsætter skriver videre: "Formentlig som en følge af, at generalsekretæren i sin tid ikke havde evner til at gennemføre en nysproglig studentereksamen, er hans famøse skrivelse præget af en lang række fejl og misforståelser, f. eks. en forveksling af interpolation og manipulation." ... "Generalsekretærens afsluttende bøn var aldeles overflødig. Ingen kunne drømme om at blotlægge, at J.A.T.s generalsekretær ikke blot er en utrolig pralrøv hvilket klubmedlemmerne har været bekendt med i mere end 50 år, men samtidig er manisk i ekstrem grad."*

I april 2001 deltog Poul Leth Espensen og Hugo Jespersen i Aarhus syvende Tarok Annuale.

I den anledning skriver Præsidenten til formanden for VLK Tarokklub bl.a.: *"Tak for lektionen udi det ædle tarokspil og for det hyggelige samvær. Det er taget til efterretning, at den i øvrigt store gæstfrihed ikke omfatter tildelingen af gode kort, men desuagtet føler J.A.T sig overbevist om at hjemføre sejren ved den ottende Århus Tarok Annuale, som vi håber at blive inviteret til anno 2002."*

Gennem 2001 gennemførtes 23 spilledage med i alt 306 spil.

Efter modtagelse af referat fra VLK Tarokklubs Generalforsamling, pålagde Præsidenten Generalsekretæren *"at udarbejde kladder til takkeskrivelse til forelæggelse og eventuel godkendelse på næste spilledag."*

I sin årlige beretning til medlemmerne skriver Generalsekretæren, Poul Leth Espensen, blandt andet, at *"præsidenten med slet skjult misnøje måtte holde den obligatoriske tale til vinderen Jesper, hvorefter Den von Libauske Tarokorden med det purpurrøde ordensbånd blev monteret på ham. Af statistikken*

kan man se, at det er 32. gang han har vundet den årlige turnering, i sandhed et imponerende resultat, der fortjener en plads i tarokhistorien, såvel på lokalt og internationalt plan. At det kunne lade sig gøre igen i år er så meget mere imponerende idet Søren og Poul ved sæsonstart – ret usportsligt og ikke i overensstemmelse med klubbens statutter, hvori det hedder, at tarok er et spil for gentlemen – overfor hinanden aflagde en musketered om metodisk samarbejde for at bringe en af de 2 konspiratorer i førerfeltet, gennem vort frugtbare samarbejde med VLK-tarokklub”.

I april 2002 deltog Poul Leth Espensen og Hugo Jespersen i Aarhus ottende Tarok Annuale.

Generalsekretæren skriver: ”Gennem Vestre Landsdelskommandos Tarokklub er vi blevet orienteret om, at Hans kgl. Højhed Prins Henrik gerne ville spille tarok i Århus. Prinsen er sikkert en fremragende tarokspiller og i en partturnering ville prinsen og Generalsekretæren formentlig være et af Europas stærkeste par. Nødt vil jeg dog være i modspil. At piske Prinsen ville føles som en absurd handling grænsende til majestætsfornærmelse. Min medfødte beskedenhed forbyder mig at fantasere over yderligere royale konstellationer.”

I april 2003 deltog Poul Leth Espensen og Hugo Jespersen i Aarhus niende Tarok Annuale.

Den 22 august 2003 skriver Poul Leth Espensen til Hugo Jespersen og beder denne som JAT’s sekretær at tage sig af tilmelding til det af VLK Tarokklub arrangerede Jysk Taroktræf.

Den 25 august 2003 svarer Generalsekretær Hugo Jespersen. Han skriver blandt andet: ”Det vil være aldeles uetisk, at et brev til præsidenten ikke blev besvaret af præsidenten personlig. I øvrigt skal bemærkes, at JAT ikke har nogen sekretær som angivet, men en generalsekretær, som i øvrigt har en ganske andet arbejds- og ansvarsområde. Præsidenten må altså nødvendigvis selv tage kontakt til formand Agger. Generalsekretæren der ubestrideligt ved mest om tarok vil naturligvis være et oplagt valg til denne funktion, alt andet ville nærmest være at betragte som en katastrofe.”

Denne interne strid blandt JAT’ top endte med, at Poul Leth Espensen tilskrev Bent Agger, VLK Tarokklub. Han skriver blandt andet: Efter svære overvejelser er der truffet præsidentiel beslutning om indstille Hugo Jespersen til medlem af dommerpanelet, selv om hans eneste kvalifikation til denne vigtige funktion er hans angivelse om at have læst jura ved jungleuniversitetet i Århus for mere end 50 år siden. Den indstillede kandidat vil naturligvis nærlæse ”Vejledning i Tarok” med henblik på at skaffe sig nogen viden om spilleregler for tarok. Det er mig bekendt, at Jespersen nærer et brændende ønske om at indtræde i dommerpanelet og opnå den dermed forbundne anerkendelse, hvorfor klubbens indstilling forhåbentlig følges. Anses det for nødvendigt at nedsætte en appeldomstol, vil klubben indstille en virkelig tarokkapacitet – dens præsident – til medlem.”

Da Søren Hjortshøj Jessen efter længere tids sygdom afgang ved døden i september 2003, står klubbens resterende to medlemmer i Århus uden tredjemand.

8 oktober 2003 deltager Poul Leth Espensen og Hugo Jespersen som gæster ved den første Jydsk Taroktræf, arrangeret af VLK Tarokklub. Dette træf er senere gennemført årligt på skift mellem VLK Tarokklub, Hjørring Tarokklub, Fredericia Fæstnings Tarokklub og Aalborg Garnisons Tarokklub.

Et tilbud fra VLK Tarokklub om, at de to tilbageblevne kunne spille der, blev modtaget med tak, og Poul Leth Espensen og Hugo Jespersen begyndte at spille der fra oktober 2003.